

मजदूर

The Worker Daily

दैनिक

Website : www.onlinemajdoor.com

विज्ञापनको निम्ति सम्पर्क
फोन नं ६६९८९०७
६६२०५५५

मजदूर विज्ञापन शाखा
नागांचा-१०, मातपुर, फोन नं. ६७८८८२८८६५

विज्ञापनको लागि सूचना
सम्पूर्ण ग्राहकवर्गले विज्ञापन दिने gmail id:
majdurdaily@gmail.com उक्त gmail id change
मई नयाँ gmail id र माइबर नं. भएको जानकारी
गराउँदै विभिन्न साइजको विज्ञापन दिनुपरेमा तलको
उल्लेखित माइबर नं.मा viber वा दिइएको gmail id
मा मेल गरिदिनुहुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।
माइबर नं. : ६७८८८२८८६५
Gmail : majdurdailybigyapan@gmail.com

मजदूर
The Worker Daily

★ वर्ष : २८ ★ अङ्क : ९२ ★ नं. सं. ११४६ वछला थ्व, नवमी ★ शनिवार ★ १२ वैशाख, २०८३ ★ April 25, 2026, Saturday ★ मूल्य रु. ५१- ★ पृष्ठ ८

जाँचबुझ आयोगमा सरोकारवालाहरूको बयानको सार सङ्क्षेप - ८

**प्रहरी वृत्त जनसेवाका कार्यालय प्रमुख
प्रहरी नायब उपरीक्षक कृष्णकुमार
चन्द**

भदौ २३ गते बिहान ८:३० देखि सिंहदरबारको पेरीमिटर सुरक्षामा खटिएको थिएँ। माइतीघर मण्डलामा प्रदर्शन सुरुमा सामान्य नै थियो। केही समयमै बुलेट मोटरसाइकलमा टाउकोमा रुमाल बाँधी आएकाहरूले भीडलाई उक्साउने, भीडलाई सिंहदरबारको पश्चिम र दक्षिण गेटतर्फ धकेल्ने प्रयास गरेपछि सुरक्षाको संवेदनशीलता बढेको थियो।

माइतीघर मण्डलामा रहेका प्रदर्शनकारीहरू राष्ट्रिय ट्रमा सेन्टरतर्फ हिँडेको जानकारी प्राप्त भएपछि मैले नयाँ सडकस्थित सुनचाँदी व्यवसायीहरूलाई आ-आफ्नो पसल बन्द गर्न जानकारी गराएको थिएँ।

घटनामा विभिन्न स्वार्थसम्बद्ध समूहले सम्भावित घुसपैठको आशङ्का रहेकोले निष्पक्ष छानबिन आवश्यक रहेको छ। कर्फ्युको कारण स्थानीय सहयोगी मानिसहरू बाहिर निस्कन सकेनन्, सेना उपस्थित हुँदा पनि तोडफोड रोक्न नसकिएकोले प्रहरी मनोबलमा असर पर्‍यो। सशस्त्र प्रहरीको परिचालन के कुन अवस्थामा हुनुपर्ने हो सो कुरा यकिन गर्नुपर्ने देखिन्छ।

**प्रहरी वृत्त बालाजुका कार्यालय प्रमुख
प्रहरी नायब उपरीक्षक ज्ञानबहादुर
विष्ट**

भदौ २३ गते प्रहरी वृत्त बालाजुमा भीडले चारैतिरबाट घेराबन्दी गरी ढुङ्गा, पेट्रोल बम प्रहार, आगजनी र तोडफोड गर्‍यो। सो दिन हर्नेट १ नाल, सर्तगन २ नाल र चाइनिज पेस्तोल १ नाल गरी कुल ७ नाल लुटिएका थिए, जसमा

हालसम्म २ थान रिक्कर भएको छ। करिब १७३९ राउन्ड गोली बेपत्ता छन्। करिब ७४ जना थुनुवा अभिलेख राखी छाडियो। हातिहतियार सुरक्षित गरी करिब १५:३० बजे नेपाली सेनाको १ नं. बाहिनी नेपालटारमा सरेको हुँ।

आन्दोलनमा विभिन्न स्वार्थ समूहहरूको घुसपैठ भएको देखिन्छ। मोटरसाइकल समूह, अराजक तत्त्व र बाह्य परिचालनले आन्दोलनलाई हिंसात्मक बनाएको थियो। सशस्त्र प्रहरीबाट अपेक्षित सहयोग आएन।

**प्रहरी वृत्त सिंहदरबारका कार्यालय
प्रमुख प्रहरी नायब उपरीक्षक
जनार्दन घिमिरे**

भदौ २३ गते करिब १०:३० मा सरकारविरोधी नारा लगाउँदै प्रदर्शन नयाँ बानेश्वरतर्फ अघि बढ्यो। कर्फ्यु आदेश १२:३० बजे जारी भयो तर ठुलो सङ्ख्याको प्रदर्शनकारीले आदेशको बेवास्ता गरेका थिए।

भदौ २४ गते करिब ३ बजेतिर सिंहदरबारको दक्षिण गेटतर्फ जाँदा प्रदर्शनले मेरो सञ्चार सेटसमेत लुटेर लगे।

कार्यालयमा रहेका सीमित जनशक्तिले हतियार र गोलीगट्टा वनटन टुकमा लोड गरी सुरक्षित स्थानको लागि नेपाली सेनाको बन्दोबस्ती गणमा लैजाँदा गेट नखुलेपछि प्रधानकार्यालय नक्सालसम्म पुर्‍याएका थियौं।

भदौ २४ गते सिंहदरबार परिसरभित्र धेरै ठाउँमा एकैपटकको आक्रमण, भीडको अत्यधिक सङ्ख्या, न्यून जनशक्ति र तालुक कार्यालयबाट थप फोर्स पठाउन नसकिएको अवस्थाका कारण उक्त क्षति रोक्न असमर्थ भएको हो।

भदौ २३ गते सशस्त्र प्रहरीबाट सहयोग भए पनि २४ गते क्षति रोक्न अपेक्षाकृत पर्याप्त सहकार्य भएन।

**प्रहरी वृत्त दरबारमार्गका कार्यालय
प्रमुख प्रहरी नायब उपरीक्षक
राजकुमार श्रेष्ठ**

भदौ २४ गते घातक हतियार प्रयोग नगर्ने स्पष्ट निर्देशन आएको थियो। ठुलो समूह खानी विभागतर्फबाट आएको र नेपाली सेनाले समेत अचानक कर्डन छाडेपछि प्रहरी टोलीबिचमै फसेकोले अत्यन्तै जोखिमपूर्ण अवस्था बन्यो। प्रदर्शनकारीहरूले उपराष्ट्रपति निवास आगजनी गरिदिए। ३ जना थुनुवालाई अभिलेखीकरण पछि छोडिएको थियो।

भदौ २४ गतेको असामान्य अवस्था रोक्न नसक्नुका कारण थप प्रहरी वा बारुणयन्त्र तुरुन्त नपुग्नु, भीडले देख्ने बित्तिकै आक्रमण गर्न सुरु गर्नु, माइकिङ गर्दा उल्टै प्रहरीमाथि पेट्रोल बम, रड, इँटा प्रहार हुनु आदि रहयो। हजारौंको सङ्ख्यामा निर्देशनविहीन तर आक्रामक गतिविधिले स्वार्थ समूहबाट घुसपैठ भएको अनुमान नकार्न सकिँदैन। सामाजिक सञ्जालका विभिन्न सामग्रीहरू प्रमाणका रूपमा उपयोग गर्न सकिने छ।

उपराष्ट्रपति निवासको दक्षिणतर्फ नेपाली सेना तैनाथ रहेको, तर निर्णायक क्षणमा सेना कर्डन छाडेपछि प्रहरी टोलीबिचमै परेर दुवै तर्फबाट आक्रमणमा फसेको हो।

एकै साथ राजधानीका अधिकांश प्रहरी कार्यालय आक्रमणमा परेका कारण सहयोग पुग्न नसकेको, बारुणयन्त्र समयमै नआएको र निरन्तर जोखिमले मनोबल गिराएको हो।

नयाँ प्यालेस्टिनी नेताका लागि इजरायली जेलमा रहेका नेता बरघोटीको चर्चा

लन्डन, ११ वैशाख (एफपी)। विगत २४ वर्षदेखि इजरायलमा जेलमा रहेका प्यालेस्टिनी नेता मरवान बरघोटी प्यालेस्टिनको 'लोकतान्त्रिक नवीकरण' को नेतृत्व गर्न सक्ने एक सशक्त व्यक्तिका रूपमा रहेको उहाँका छोरा अरब बरघोटीले एफपीसँगको कुराकानीमा दाबी गर्नुभएको छ।

समर्थकहरूले 'प्यालेस्टिनको नेल्सन मण्डेला' भनेर प्रशंसा गर्ने गरिएका ६६ वर्षीय बरघोटी इजरायलको सबैभन्दा उच्च ओहोदाका कैदी हुनुहुन्छ र प्यालेस्टिनी मुद्दाको प्रतीक बन्नुभएको छ।

कब्जामा रहेको वेस्ट ब्याङ्का धेरै भित्ताहरूमा बरघोटीका तस्बिरहरू टाँसिएका छन्। उहाँ युद्धमा इजरायली आक्रमणबाट अधिकांश भूभाग नष्ट हुनुअघि गाजामा पनि देखिनुभएको थियो।

सन् २००० को दशकको सुरुवातमा भएको दोस्रो इन्तिफाद, प्यालेस्टिनी विद्रोहका नेताहरूमध्ये एक, मारवान बरघोटीलाई ९० वर्षीय प्यालेस्टिनी राष्ट्रपति महमुद अब्बासको सम्भावित उत्तराधिकारीको रूपमा प्रायः उद्धृत गरिन्छ।

सन् २००२ मा बुबा जेलमा पर्दा बरघोटीका छोरा अरब ११ वर्षको मात्र हुनुहुन्थ्यो। इजरायली अदालतले सन् २००४ को जूनमा इजरायल र कब्जा गरिएको वेस्ट बैङ्कमा पाँच जनाको ज्यान लिने गरी चार आक्रमणमा संलग्न भएको आरोपमा उहाँलाई आजीवन कारावासको सजाय सुनाएको थियो।

वेस्ट ब्याङ्कको रामल्लाह सहरमा बस्दै आएका ३५ वर्षीय अरबले चार वर्षदेखि आफ्ना पितालाई भेट्नुभएको छैन तर आफ्नो रिहाइको अभियानमा आफ्नो जीवन नै समर्पित गर्नुभएको छ।

प्यालेस्टिनी इस्लामिक समूह हमासले सन् २०२३ अक्टोबर ७ मा इजरायलमा गरेको घातक आक्रमणपछि

उहाँले पितासँग प्रत्यक्ष सम्पर्क गर्नुभएको छैन।

आफ्नो बुबाको खबर वकिलमार्फत निरन्तर प्राप्त गर्नुहुन्छ। अन्तिमपटक अप्रिल १२ मा आफ्ना वकिलले बुबालाई भेटेको र उहाँलाई हालैका हप्ताहरूमा तीनपटक हिंसात्मक आक्रमण गरिएको थियो।

“हामीले उहाँमाथिको दुर्व्यवहार र यातनाको बारेमा थाहा पायौं,” अरबले आफ्नो बुबाको रिहाइको लागि लन्डनमा एक अन्तर्वातामा एफपीसँग भन्नुभयो।

इजरायली कारागार अधिकारीहरूले एक विज्ञप्ति जारी गर्दै आरोपहरू “भूटो, यसअघि लगाइँदै आएको आरोपको निरन्तरता र पूर्ण रूपमा निराधार भएको” बताउनुभएको छ।

अगस्तको तस्बिरमा बरघोटीका बुबा कमजोर र शारीरिक रूपमा दुब्लो देखिनुभएको थियो तर वकिलले उहाँलाई ‘सधैँजस्तो तक्डा, मानसिक रूपमा धेरै तीक्ष्ण’ भएको बताएका थिए।

बरघोटीका अनुसार वर्षौंको कारावासपछि पनि उहाँका बुबाको लोकप्रियता कम भएको छैन।

“हामीलाई एकीकृत नेतृत्वको सख्त आवश्यकता छ। मलाई लाग्छ कि उहाँले यसको प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ। उहाँ प्यालेस्टिनमा भविष्यको लोकतान्त्रिक नवीकरण र एकताको प्रतिनिधित्व गर्नसक्नुहुन्छ।

अब्बासको फताह पार्टीका लामो समयदेखि सदस्य रहेका मरवान बरघोटीलाई हमासका लडाकुसहित सबै प्यालेस्टिनी राजनीतिक गुटहरूले नेताको रूपमा स्वीकार गर्न सक्ने दुर्लभ व्यक्तित्वमध्ये एक मानिन्छ। इजरायली जेलमा रहेका उहाँ चाँडै रिहा हुने कुनै सङ्केत भने छैन।

अरबले जोड दिनुभयो, “विनाशकारी गाजा युद्ध र वेस्ट बैङ्कमा फैलिरहेको यहूदी बस्तीको बावजुत उहाँका बुबाले आफ्ना जनताका लागि कहिल्यै आफ्नो आशा त्याग्नुभएको छैन।”

बरघोटी अझै लामो समयदेखि प्रचार गरिएको दुई-राज्य समाधानमा विश्वास गर्नुहुन्छ, जसले भविष्यमा प्यालेस्टिन राज्य इजरायलसँगै एक छिमेकीको रूपमा देखेको छ।

“उहाँले वर्तमान इजरायली सरकारले मूल रूपमा दुई-राज्य समाधानलाई जानाजानी मारिरहेको छ र सम्पूर्ण विश्वले यसलाई हेरिरहेको छ,” अरबले भन्नुभयो।

उहाँले भन्नुभयो, “मलाई लाग्छ, अन्य कुनै पनि कुराभन्दा बढी उहाँको सबैभन्दा ठुलो उद्देश्य प्यालेस्टिनी स्वतन्त्रता हो, सम्मानका साथ बाँच्नु हो।”

अरब वर्तमान प्यालेस्टिनी नेतृत्व र रामल्लाहमा रहेको प्यालेस्टाइन प्राधिकरण (पीए) को आलोचक हुनुहुन्छ।
बाँकी पृष्ठ ८ मा

भोकमरी प्रभावित विश्वका १० देश : राष्ट्रसङ्घीय प्रतिवेदन

रोम, ११ वैशाख (एफपी)। गत वर्ष विश्वव्यापी रूपमा खाद्यान्न सङ्कटको सामना गरिरहेका दुईतिहाइ मानिसहरू मुख्यगरी १० वटा देशका रहेको राष्ट्रसङ्घको प्रतिवेदनले जनाएको छ। प्रतिवेदन अनुसार तिनीहरूमध्ये एकतिहाइ सुडान, नाइजेरिया र कङ्गोका रहेका छन्।

संयुक्त राष्ट्र सङ्घ युरोपेली सङ्घ र मानवीय निकायहरूको तथ्याङ्कमा आधारित खाद्य सङ्कटसम्बन्धी ग्लोबल रिपोर्टअनुसार द्रुत तीव्र खाद्य असुरक्षाको मुख्य कारण रहेको बताइएको छ।

द्रुत र जलवायु परिवर्तनले प्रभावित देशको आगामी अवस्था निर्धारण गर्ने सम्भावना रहेको रिपोर्टले जनाएको छ।

अफगानिस्तान, बङ्गलादेश, कङ्गो, म्यानमा, नाइजेरिया, पाकिस्तान, दक्षिण सुडान, सुडान, सिरिया र यमन गरी

१० वटा देशहरूमा तीव्र खाद्य असुरक्षा रहेको प्रतिवेदनमा उल्लेख छ।

रिपोर्टमा खाद्य असुरक्षा दुई अलग-अलग सन्दर्भहरूमा पुष्टि भएको छ भने गाजा र सुडानका केही भागहरूमा एकै वर्षमा तीव्र खाद्य असुरक्षा देखा परेको जनाइएको छ।

विश्वव्यापी रूपमा ४७ देशका करिब २६ करोड ६० लाख मानिसहरूले गत वर्ष उच्च स्तरको खाद्य असुरक्षाको अनुभव गरेको जनाइएको छ।

जसले अन्तर्राष्ट्रिय सहायतामा तीव्र गिरावटको पनि चेतावनी दिएको छ भने मध्यपूर्व युद्धका कारण विस्थापितहरूको सङ्ख्या बढेर विद्यमान सङ्कट अझै बढ्ने जोखिम रहेको बताएको छ। प्रमुख तेल आपूर्ति मार्ग, स्ट्रेट अफ हर्मजको अवरोधले मूल्य वृद्धि हुँदै जाँदा अझै आद्य असुरक्षा बढ्ने सम्भावना रहेको प्रतिवेदनले

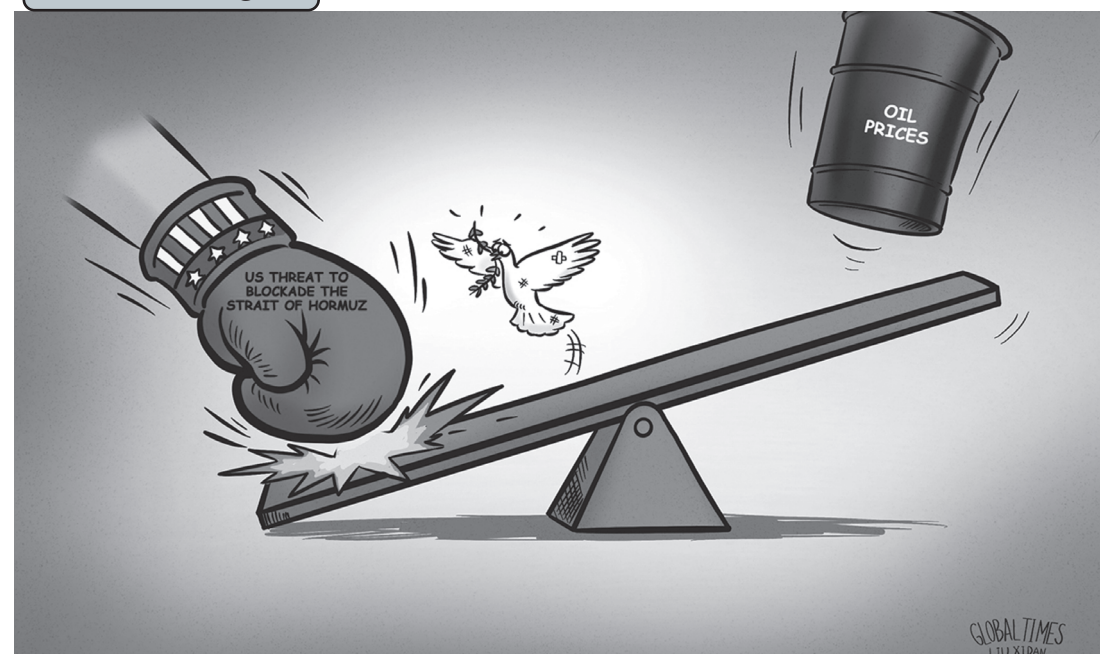
औल्याएको छ।

हाल खेतीबाली गर्ने समयमा मल अभाव र मूल्य वृद्धिले सङ्कट अझै बढ्ने सम्भावना रहेको संयुक्त राष्ट्रसङ्घको अन्तर्राष्ट्रिय कृषि विकास कोष (आइएफएडी) का प्रमुख अल्वारो लारियोलेलाई उद्धृत गर्दै एफपीले जनाएको छ।

उहाँले साना किसानहरूलाई थप सहयोगको लागि आह्वान गर्दै पानी र जलवायुअनुसारका बालीहरूमा लगानी गर्न आह्वान गर्नुभएको छ।

स्थानीय रूपमा मल उत्पादन गर्ने किसानहरूले माटोको स्वास्थ्य सुधार गरेर सङ्कट कम गर्न सक्ने उहाँले बताउनुभएको छ। मल उत्पादनका लागि स्थानीय निजी क्षेत्रका लागि उपकरण तथा अवसर सिर्जना गरी दिगोपन र कायम गर्न सकिने लारियोले बताउनुभएको छ।

व्यङ्ग्यचित्र कुनो

सङ्क्षिप्त समाचार

कर्मचारीलाई वैदेशिक भ्रमणमा
मनोनयन नगर्न सरकारको निर्देशन

काठमाडौं, ११ वैशाख । सरकारले आगामी तीन महिना कुनै पनि कर्मचारीलाई वैदेशिक भ्रमणमा मनोनयन नगर्न निर्देशन दिएको छ । प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रपरिषद्को कार्यालयले मन्त्रालय, आयोग र निकाय (सबै)लाई पत्राचार गर्दै उक्त व्यवस्था गर्न निर्देशन दिएको हो ।

सरकारको गत चैत १३ गतेको निर्णयानुसार स्वीकृत शासकीय सुधारसम्बन्धी एक सय कार्यसूचीको उच्च प्राथमिकताका साथ कार्यान्वयन भइरहेको सन्दर्भमा प्रधानमन्त्री कार्यालयले उक्त निर्देशन दिएको हो । “कर्मचारी वैदेशिक भ्रमणमा जाँदा उक्त एक सय कार्यसूचीको कार्यान्वयनमा बाधा उत्पन्न हुनसक्ने भएकाले वैदेशिक भ्रमणमा कुनै पनि कर्मचारीलाई मनोनयन नगर्न अनुरोध छ,” प्रधानमन्त्री कार्यालयद्वारा जारी निर्देशनमा उल्लेख छ । **रासस**

लागूऔषधसहित विभिन्न
स्थानबाट बाह्र जना पक्राउ

काठमाडौं, ११ वैशाख । नियमित गस्तीमा रहेको प्रहरी टोलीले देशका विभिन्न भागबाट लागूऔषधसहित १२ जनालाई पक्राउ गरेको छ ।

केन्द्रीय प्रहरी समाचारकक्षका अनुसार चन्द्रागिरी नगरपालिका-२ नागदुङ्गाबाट लागूऔषध ब्राउनसुगरसहित कञ्चनपुरको बेदकोट नगरपालिका-७ का २० वर्षीय अरूण चौधरीलाई पक्राउ गरिएको हो ।

यसैगरी, काठमाडौं महानगरपालिका-१६ माछापोखरीबाट चिकित्सकको सिफारिसमा मात्र खरिद गर्न पाइने विभिन्न औषधसहित सोही स्थानका ४७ वर्षीय दीपक श्रेष्ठलाई पक्राउ गरिएको छ ।

मोरङको उर्लाबारी नगरपालिका-९ का बलबहादुर श्रेष्ठलाई निजकै घरबाट, कैलालीको गोदावरी नगरपालिका-४ गोदावरीस्थित डिएन रुद्र प्लाजा होटलबाट चार जना, धनगढी उपमहानगरपालिका-१३ श्रीलङ्का मुक्त कर्मैया टोलबाट दुई र टीकापुर नगरपालिका-१ बाट दुई जनालाई खैरो हेरोइन र डिजिटल तराजुसहित पक्राउ गरिएको छ । उदयपुरको बेलका नगरपालिका-८ कोठुबाट २७ किलोग्राम गाँजासहित सोही नगरपालिका-८ माजटोलका २५ वर्षीय अशोक राईलाई पक्राउ गरिएको छ । **रासस**

दोस्रो दिनको ‘स्वीप अप्रेसन’
मा एकसट्ठी जना पक्राउ

गण्डकी, ११ वैशाख । कास्की प्रहरीले बिहीबार सञ्चालन गरेको दोस्रो दिनको स्वीप अप्रेसनमा थप ६१ जना पक्राउ परेका छन् ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय र मातहतका कार्यालयले लागूऔषध बिक्री तथा सेवन, मदिरा पान गरेर समाजमा अशान्ति फैलाउने, गुण्डागर्दीको अभियोगमा उनीहरूलाई पक्राउ गरेको हो । स्वीप अप्रेसन बिहीबार राति ९:०० देखि आज बिहान ६:०० बजेसम्म सञ्चालन भएको थियो । अधिल्लो दिनको अप्रेसनमा जिल्लाका विभिन्न स्थानबाट १२२ जनालाई पक्राउ गरिएको थियो ।

बिहीबार पक्राउ परेका १२२ मध्ये आठ जनालाई लागू औषधसम्बन्धी कसूर तथा २७ जनालाई सार्वजनिक हित, स्वास्थ्य, सुरक्षा, सुविधा र नैतिकताविरोधको कसूरमा म्याद थप गरी अनुसन्धान प्रक्रिया अगाडि बढाइएको छ । यसैगरी १५ जनालाई जरिवाना गरी छाडिएको, ७० जनालाई सम्झाइबुझाइ गरी अभिभावकको जिम्मा लगाइएको र दुई जनालाई ‘होल्ड’मा राखिएका जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ । **रासस**

दुई हजार ६९२ जना ट्राफिक कारबाहीमा

काठमाडौं, ११ वैशाख । बितेका २४ घण्टामा दुई हजार ६९२ जना सवारी चालक सवारी नियम उल्लङ्घनको कारबाहीमा परेका छन् । यसबाट राज्यकोषमा रु. सात लाख ६० हजार राजस्व दाखिला भएको छ ।

काठमाडौं उपत्यका ट्राफिक प्रहरी कार्यालयका अनुसार मादक पदार्थ सेवन गरेको ९१, यान्त्रिक अवस्था ठीक नभए पनि सडकमा निकालिएका ६३ सवारी साधन, ट्राफिक सङ्केत उल्लङ्घनकर्ता २२४ र तीव्र गतिमा सवारी साधन हुईक्याएका १३२ जनालाई कारबाही गरिएको हो ।

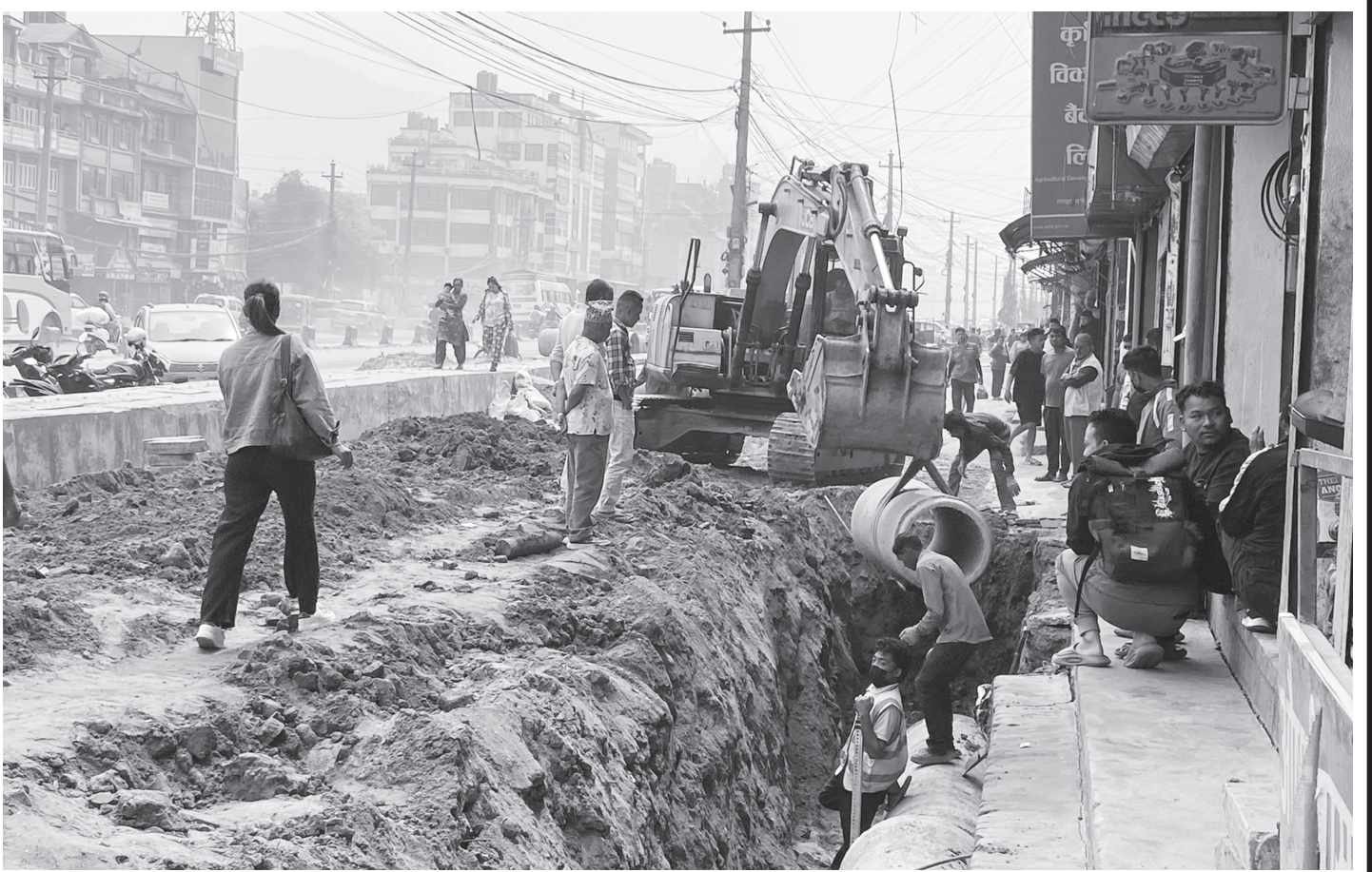
यसैगरी, लेन अनुशासन पालना नगर्ने २३७, सार्वजनिक सवारी साधनका ढोका बन्द नगरी सञ्चालन गर्ने ४७, निर्धारित क्षेत्रमा हर्न बजाउने ७८ निर्धारित स्थानमा यात्री चढाउने र ओराल्ने नियम उल्लङ्घनकर्ता ४० र अन्य सवारी नियम पालना नगरेका एक हजार ७८० जनालाई कारबाही गरिएको हो । **रासस**

सुकुमवासी मोर्चाका कार्यवाहक
अध्यक्ष परियार पक्राउ

काठमाडौं, ११ वैशाख । प्रहरीले सुकुमवासी मोर्चाका कार्यवाहक अध्यक्ष नारायण परियारलाई शुक्रबार पक्राउ गरेको छ ।

परियारलाई बैङ्किङ कसुरसम्बन्धी मुद्दाको अनुसन्धानका लागि शुक्रबार काठमाडौंबाट पक्राउ गरिएको जिल्ला प्रहरी परिसर काठमाडौंका प्रवक्ता एवं प्रहरी उपरीक्षक पवनकुमार भट्टराईले राससलाई जानकारी दिनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, “परियार बैङ्किङ कसुरको मुद्दामा फरार देखिएकाले हाम्रो टोलीले अहिले पक्राउ गरेर अनुसन्धान सुरु गरेको छ ।” **रासस**

विस्तारित सडकमा ढलको काम हुँदै

अरनिको राजमार्गअन्तर्गत विस्तार भइरहेको काभ्रेपलाञ्चोकको साँगा-धुलिखेल सडकखण्डको बनेपा सडकको किनारमा ढलको काम गर्दै श्रमिक । पछिल्लो महिनादेखि सडक निर्माणकार्यलाई तीव्रता दिइएको छ । तस्विर: राजकुमार पराजुली/रासस

लुम्बिनी प्रदेशमा चैते धानखेतीको क्षेत्रफल घट्दै

- भरत केसी

लुम्बिनी, ११ वैशाख । लुम्बिनी प्रदेशका तराईका जिल्लामा चैते धानखेतीमा किसानको आकर्षण क्रमशः घट्दो अवस्थामा पुगेको छ । तराईका जिल्लाको तुलनामा पहाडी जिल्लामा भने चैते धानखेती विस्तार भए पनि सन्तोषजनक छैन ।

तराईका जिल्लामा धानखेतीको विकल्पमा हिउँदे मकैखेती लगाउने, केही जिल्लामा चिनी मिल सञ्चालनमा आएपछि किसान नगदे बालीको रूपमा उखुखेतीतर्फ आकर्षित हुँदा धानखेतीको क्षेत्रफल क्रमशः खुम्चिँदै गएको छ । केही पहाडी जिल्लामा भने गहुँखेती भित्र्याएपछिको खाली जमिनको सदुपयोगका लागि चैते धान उपयोगी देखिँदा किसान चैते धानखेतीमा आकर्षित भएका पाइन्छन् ।

लुम्बिनी प्रदेशको पहाडी जिल्ला अर्घाखाँचीको भूमिकास्थान नगरपालिका-६, खिल्ली दूरवाडका किसान यतिबेला चैते धान रोपाईंमा व्यस्त छन् । त्यस भेगका दूरवाड, खडलड, खँडारे र पिपली फाँटमा वर्षौंदेखि हुँदै आएको चैते धानखेती यहाँका किसानको जीवनशैली जस्तै बनेको छ ।

स्थानीय किसान पुनाराम गैरेले चैते धान रोपाईंका लागि भ्रिमरूक नदीबाट पानी ल्याएर सिँचाइको व्यवस्थाका कारण सम्भव भएको हो । तर, पछिल्ला वर्षमा मलको अभाव र मजदूर नपाइने समस्या गम्भीर बन्दै गएको उहाँ बताउनुहुन्छ । सिँचाइको कुलोलाई थप व्यवस्थित गर्नुपर्ने, कृषि उपकरणको सहजता, मौलिक रैथाने बीउको संरक्षण र जैविक मलमा पनि आकर्षण बढाउन जरुरी रहेको गैरे बताउनुहुन्छ ।

चैते धानखेती अर्घाखाँचीमा सँगै छिमेकी प्युठानको ऐरावती गाउँपालिकाका बैरेनी, दमार, कुमाल गाउँका फाँटमा पनि भ्रिमरूक नदीकै सिँचाइको भरमा चैते धान लगाइँदै आएको छ । लुम्बिनी प्रदेश कृषि विकास निर्देशनालयका अनुसार अधिल्लो वर्ष तीन हजार ३८ हेक्टरमा भएको चैते धानको रोपाईं गत वर्ष घटेर दुई हजार ६७७ हेक्टरमा सीमित भएको थियो । एकै वर्षमा ४११ हेक्टर क्षेत्रफल घटेको छ । यस वर्ष अझ घट्ने विभिन्न जिल्लाबाट प्राप्त प्रारम्भिक तथ्याङ्कले देखाएको छ ।

लुम्बिनी प्रदेशमा उत्पादकत्वमा भने सुधार भएको छ । तर, क्षेत्रफल विस्तार भने सुस्त देखिएको छ । लुम्बिनी प्रदेशमा आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा धान उत्पादन १३ लाख ५० हजार ८८० मेट्रिक टन पुगेको छ । प्रदेशभर कूल दुई लाख ९८ हजार ६२२ हेक्टरमा धानखेती गरिएकामा औसत उत्पादकत्व प्रतिहेक्टर ४.५२ टन रहेको तथ्याङ्कले देखाएको छ । यसमध्ये वर्षे धानको हिस्सा अत्यधिक छ भने चैते धानको योगदान अझै सीमित देखिन्छ ।

प्रदेशका १२ जिल्लामध्ये रोल्पा र रुकुमबाहेक सबै जिल्लामा चैते धानखेती हुने भए पनि अधिकांश

तराईका जिल्लामा यसको खेतीमा गिरावट देखिएको छ । प्रदेशमै अन्नको भण्डारको रूपमा चिनिने बर्दियामा नै अधिल्लो वर्ष एक हजार ४५० हेक्टरबाट घटेर गत वर्ष एक हजार २०१ हेक्टरमा झरेको छ । चैते धानप्रति किसानको आकर्षण घट्नेक्रम कायमै रहेको एकीकृत कृषि तथा पशुपन्छी विकास कार्यालय बर्दियाका प्रमुख कमला अधिकारी बताउनुहुन्छ ।

Lumbini Province

(लुम्बिनी प्रदेश)

आव २०७८/७९ मा एक हजार ६०० हेक्टरमा चैते धान रोपाईं भएको थियो । तर, अहिले यसको खेती ६७९ हेक्टरमा मात्र सीमित भएको प्रमुख अधिकारी बताउनुहुन्छ । जिल्लामा चैते धान मात्र नभएर वर्षे धान लगाउने क्रम पनि क्रमशः घट्दो अवस्थामा रहेको उहाँ बताउनुहुन्छ ।

जिल्लामा चिनी उद्योग स्थापना भएपछि किसान धानखेतीमा भन्दा उखुखेतीमा आकर्षित भएका छन् । प्रमुख अधिकारीका अनुसार धानलगायतका बालीभन्दा उखु नगदे बालीको रूपमा रहेको, धेरै मेहनत गर्नु पर्ने र कम लागतमा मुनाफा धेरै हुने भएकाले अधिकांश किसानले धानखेती छाड्दा यसको उत्पादन घट्दो अवस्थामा छ ।

पाल्पामा ७०० बाट ६३० हेक्टर, गुल्मीमा ३४० बाट ३१९ हेक्टर, अर्घाखाँचीमा २०० बाट १७० हेक्टर र रूपन्देहीमा ६० बाट ५४ हेक्टरमा सीमित भएको प्रदेश सरकारको तथ्याङ्क छ । कपिलवस्तुमा त भन्ने १० हेक्टरबाट घटेर पाँच हेक्टरमा मात्रै रोपाईं भएको छ ।

यद्यपि केही जिल्लामा सामान्य वृद्धि देखिएको छ । प्युठानमा गत वर्ष ११५ हेक्टरबाट यस वर्ष फण्डे ४०० हेक्टर, नवलपरासीमा ५ बाट सात हेक्टर, दाङमा १९८ बाट २०० हेक्टर र बाँकेमा ३५ बाट ३६ हेक्टर पुगेको छ । प्युठानमा यस गत वर्ष ११५ हेक्टर क्षेत्रफलमा चैते धानखेती लगाइएको थियो । जसमा फण्डे ४३७ मेट्रिक टन उत्पादन भएको तथ्याङ्क छ । यस वर्ष चैते धानको खेती गत वर्षभन्दा दोब्बर बढी ४०० हेक्टर बढी क्षेत्रफलमा रोपाईं भएको एकीकृत कृषि तथा पशुपन्छी विकास कार्यालयका प्रमुख

विनोद शर्माले जानकारी दिनुभयो ।

जिल्लामा चैते धानखेतीलाई नै केन्द्रित गरेर सङ्घीय सरकारअन्तर्गत कार्यक्रम लागू भएकाले पनि किसानलाई उक्त कार्यक्रमको प्रोत्साहनका कारण चैते धानमा आकर्षण बढेको प्रमुख शर्माले बताउनुभयो । जिल्लामा सङ्घीय सरकारअन्तर्गतको राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण कार्यक्रमले विगत तीन वर्षदेखि चैते धानखेतीमा किसानलाई प्रोत्साहन गर्ने कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै आएको छ ।

परियोजनाअन्तर्गत तीन वर्षअघि ४०० रोपनी क्षेत्रफलमा चैते धानखेतीमा किसानलाई सहभागी गराइएको थियो । यस वर्ष चार हजार ५०० रोपनी क्षेत्रफलमा धानखेती लगाइएको कार्यक्रम कार्यान्वयन एकाइ कार्यालयका प्रमुख चुमानसिंह गिरी बताउनुहुन्छ । उहाँ किसानलाई गहुँ स्याहारेपछिको चार/पाँच महिना जमिन खाली हुने समयमा चैते धानखेतीका लागि प्रोत्साहित गर्दा जमिनको सदुपयोग र यसको उत्पादन पनि राम्रो पाएका किसान यसप्रति आकर्षित भएको बताउनुहुन्छ । यसका लागि कार्यक्रमअन्तर्गत किसानलाई प्राविधिक सहयोग, बीउमा सहूलियत, सिँचाइ र कृषि औजारमा सहयोगको काम गर्दै आएको कार्यालय प्रमुख गिरी बताउनुहुन्छ ।

तराईका जिल्लामध्ये पश्चिम नवलपरासीमा निकै कम क्षेत्रफलमा चैते धानखेती लगाउने गरिएको छ । यहाँ चैते धानभन्दा मकैखेतीमा किसानको आकर्षण बढेकाले धानखेती बढ्न नसकेको कृषि ज्ञान केन्द्र पश्चिम नवलपरासीका प्रमुख शिवप्रसाद अर्याल बताउनुहुन्छ । चैते धानको बीउ विकास हुन नसक्नु, चैते धान मोटो प्रजातिको हुने भएकाले मसिनो धानप्रति किसानको आकर्षण, धान स्याहाने समयमा आकाशबाट पानी पर्ने समय हुने हुँदा किसानले नोक्सानी व्यहोर्नुपर्ने भय र उत्पादनको बजार पाउन समस्या हुने भएकाले यसप्रति खासै आकर्षण नभएको उहाँ बताउनुहुन्छ ।

पश्चिम नवलपरासीमा पनि सङ्घीय सरकारअन्तर्गतको राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण कार्यक्रम लागू भए पनि यो कार्यक्रम खासै प्रभावकारी हुन सकेको छैन । यद्यपि, चुनौती पनि कम छैनन् । असारको वर्षामा धान भित्र्याउँदा सुकाउने समस्या, आधुनिक ‘ग्रेन ड्रायर’ को अभाव र उपभोक्ताको मसिनो चामलप्रतिको आकर्षणले बजार प्रतिस्पर्धा कठिन बनाएको छ । चैते धानखेतीमा किसानको आकर्षण बढाउन सिँचाइ विस्तार, मल बीउको सुनिश्चितता, आधुनिक प्रविधिमा लगानी र विश्वसनीय तथ्याङ्क प्रणालीमा चसो दिनुपर्ने देखिन्छ ।

प्रदेश कृषि निर्देशनालयका अनुसार खेती घट्नुको मुख्य कारण गाउँमा युवा जनशक्तिको अभाव, वैदेशिक रोजगारीतर्फ आकर्षण र बढ्दो लागत हो । तराईमा चैते धानभन्दा हिउँदे मकैखेती, उखुखेतीतर्फ आकर्षण बढ्दै गएको छ । कम लगानीमा पर्याप्त आमदानी हुने भएकाले किसान वैकल्पिक बाली रोज्न थालेका हुन् । **रासस**

। सम्पादकीय ।

लोकतान्त्रिक देशमा अलोकप्रिय निर्णय असान्दर्भिक

लोकतन्त्र दिवस मनाइएको पनि २० वर्ष भयो। लोकतन्त्रलाई जीवन पद्धतिको रूपमा विकास गर्नुपर्छ। तर, सरकारको नेतृत्व गर्ने दलले लोकतन्त्रलाई आफू अनुकूल उपयोग गर्नुको अर्थ सत्तारूढ दलले मनपरी शासन चलाउनु होइन न त हचुवा ढङ्गले अव्यवहारिक र अपरिपक्व निर्णय गर्नु नै हो। कुनै पनि निर्णय गर्नुअघि विस्तृत अध्ययन गर्नुपर्छ; विचार विमर्श गर्नुपर्छ। नयाँ सरकारले छिटछिटो नयाँ नयाँ काम गर्नुपर्छ भनेर सतही ढङ्गले निर्णय गर्दा त्यो बेठाउँमा पर्छ; जनहितभन्दा अहित हुन्छ। निर्णय गरेको मसी नसुकै अर्को निर्णय गर्दा या निर्णय स्थगित गर्नुपर्दा सरकार गम्भीर नभएको थाहा हुन्छ। मन्त्रपरिषद्को सिफारिसमा राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलबाट सङ्घीय संसद् आह्वान भएको भोलिपल्टै स्थगनको सूचना जारी भयो। मन्त्रपरिषद्ले मङ्गलबार गरेको सिफारिसअनुसार राष्ट्रपति पौडेलले वैशाख १७ गते दिनको २ बजे सङ्घीय संसद्को दुवै सदनको अधिवेशन आह्वान गरेका थिए। मन्त्रपरिषद्कै सिफारिसमा राष्ट्रपति पौडेलले संसद् आह्वान स्थगित भएको अर्को सूचना जारी गरे। बजेट अधिवेशनको लागि तयारी नपुगेको कारण संसद् स्थगित गरिएको बताइन्छ।

देशमा ०६२/६३ सालको संयुक्त जनआन्दोलन उत्कर्षमा पुगेपछि निरङ्कुश राजतन्त्रको अन्त्य भई लोकतन्त्र स्थापना भएको थियो। ०६३ वैशाख ११ गते तत्कालीन राजाको हातमा रहेको शक्ति जनतामा आएको थियो। त्यसबेला नेमकिपासहित सात राजनीतिक दल र तत्कालीन नेकपा माओवादीको संयुक्त रूपमा आन्दोलन भएको थियो। संयुक्त जनआन्दोलनबाट तत्कालीन राजाले विघटन गरेको प्रतिनिधिसभा पुनर्स्थापना भएको थियो। त्यही दिनको स्मरणमा प्रत्येक वर्षको वैशाख ११ लाई लोकतन्त्र दिवस मनाइँदै आएको हो। तत्कालीन राजा ज्ञानेन्द्रले २०५९ असोज १८ गते जननिर्वाचित प्रधानमन्त्री हटाई देशको कार्यकारी अधिकार आफ्नो हातमा लिएका थिए। यसअघि देशमा संवैधानिक राजतन्त्रको व्यवस्था थियो। संयुक्त जनआन्दोलन ०६२ चैत २४ देखि सुरु भएको थियो। ०६४ सालमा संविधानसभाको चुनाव भयो। २०६५ जेठ १५ गते संविधानसभाको पहिलो बैठकले राजतन्त्र अन्त्य भएको घोषणा गर्नुको अर्थ सत्तारूढ दलले देशको राजस्वमा आँखा गाड्यो। पार्टीलाई प्राप्त मतको आधारमा राज्य कोष बाँड्ने प्रस्ताव ल्याइयो। जनदबावको कारण पछि त्यो फिर्ता लिइयो। सत्तारूढ दलका नेताहरू अनेक मुद्दामा फसे। उनीहरूले अनियमितता र भ्रष्टाचार गरे; पदको दुरुपयोग गरी अकुत सम्पत्ति कमाए। देश ऋणमा डुब्यो; देश सबभन्दा बढी भ्रष्टाचार भएको कालोसूचीमा पर्‍यो। देश भागबन्डामा फस्यो। सरकारको नेतृत्व गर्न पाएपछि प्रमुख प्रतिपक्षको धारणा नै निल्यो। यसरी लोकतन्त्रको बदनाम भयो। ठूला दलहरूको मुख्य ध्यान जसरी भए पनि सरकारको नेतृत्व गर्ने र सरकारमा रहेरै रजाई गर्नेतर्फ गयो। सिद्धान्त र विचार बन्धक राखेर कम्युनिस्ट भनिने दलहरू पनि शत्रुसँग घाँटी जोडेर सरकारमा सामेल भए। त्यसको कारण देशमा सत्तारूढ दलको मात्र होइन लोकतन्त्रकै बदनाम भयो। परिणामतः नेका र एमाले मिलेर बनेको देशकै सबभन्दा शक्तिशाली र बलियो सरकार दुई दिनको जेन-जी आन्दोलनले ढल्यो र नयाँ अन्तरिम सरकार गठन भयो।

अन्तरिम सरकारले गत फागुन २१ गते प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन गरायो। निर्वाचनमा नेका र एमालेको सांसद सीट धेरै गुम्यो। रास्वपाको फुन्डै दुईतिहाइ मत प्राप्त भयो र सरकार गठन भयो। सरकार गठन भएको एक महिना नपुग्दै दुई मन्त्रीको राजीनामा भयो। उनीहरूको आचरण ठीक नभएकोले सामाजिक सञ्जालमा व्यापक विरोध भयो। सरकारले संसद् आह्वान गर्नुको अर्थ सत्तारूढ दलको मात्र होइन लोकतन्त्रकै बदनाम भयो। परिणामतः नेका र एमाले मिलेर बनेको देशकै सबभन्दा शक्तिशाली र बलियो सरकार दुई दिनको जेन-जी आन्दोलनले ढल्यो र नयाँ अन्तरिम सरकार गठन भयो।

अन्तरिम सरकारले गत फागुन २१ गते प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन गरायो। निर्वाचनमा नेका र एमालेको सांसद सीट धेरै गुम्यो। रास्वपाको फुन्डै दुईतिहाइ मत प्राप्त भयो र सरकार गठन भयो। सरकार गठन भएको एक महिना नपुग्दै दुई मन्त्रीको राजीनामा भयो। उनीहरूको आचरण ठीक नभएकोले सामाजिक सञ्जालमा व्यापक विरोध भयो। सरकारले संसद् आह्वान गर्नुको अर्थ सत्तारूढ दलको मात्र होइन लोकतन्त्रकै बदनाम भयो। परिणामतः नेका र एमाले मिलेर बनेको देशकै सबभन्दा शक्तिशाली र बलियो सरकार दुई दिनको जेन-जी आन्दोलनले ढल्यो र नयाँ अन्तरिम सरकार गठन भयो।

माक्सको 'मेटाबोलिक फाटो' के हो ?

डेनिस टालोन

पूँजीवादले पृथ्वीसँग दिगो सम्बन्ध कायम राख्न सक्दैन। यसको संरचनाले त्यो काम गर्न रोक्छ। आज हामी यही विचारमा केन्द्रित भएर 'मेटाबोलिक फाटो' को विषयमा चर्चा गर्छौं।

"पूँजीवादी उत्पादनले उत्पादनको सामाजिक प्रक्रियाको विधि र स्तरको मात्र विकास गर्छ। सँगै, यसले माटो र कामदारजस्ता धनका मूल स्रोतहरूलाई कमजोर बनाउँछ।"

तपाईंका हजुरबुबाले खाने गोभी आजको भन्दा सानो आकारको हुन्थ्यो। तर, त्यसैले आजको गोभीले भन्दा बढी पोषण दिन्थ्यो। ठुलाठुला गोभीबाट बढी नाफा आउने देखेपछि किसानहरूले भारिला गोभीहरू उत्पादन गर्न थाले। यसले गर्दा गोभीको वजन र आकारमा जोड दिन थालियो। त्यसैले दिने भिटामिन र मिनरल ओफेलमा पर्‍यो। किसानहरूले सिन्थेटिक मल पेलैरै उत्पादन बढाए। यसले गर्दा बजारमा गोभीको विनिमय मूल्य बढ्यो। तर, त्यसको उपभोग मूल्य (पोषण) घट्यो।

कार्ल मार्क्सले धन र मूल्यबिच एउटा रेखा कोर्नुभयो। त्यो रेखा वा भिन्नताको मर्ममा यही अन्तर्विरोध लुकेको छ। यो व्यवस्थामा पूँजीका मागहरू परिपूर्ति गर्नका लागि प्रकृतिका भौतिक वस्तुलाई कसरी तन्काइन्छ र कसरी मेटाबोलिक फाटो पैदा गरिन्छ भनी यसबाट छर्लङ्गा हुन्छ।

माक्स र मेटाबोलिक आदानप्रदान

माक्सले मेटाबोलिज्म (पाचन) को अवधारणा अधि सार्नुभयो। (जर्मन भाषामा यसलाई मार्क्सले Stoffwechsel भन्नुभयो।) यसको अर्थ थियो - मानव समाज र पृथ्वीबिच हुने एउटा भौतिक चक्र। पूँजीवादको संरचना नै कस्तो छ भने यसले त्यो चक्रमा फाटो ल्याउँछ।

सहरीकरणमाफत पोषक तत्वहरूलाई पूँजीवादले भौतिक रूपमा अन्तै सार्छ। खाना वा रेसादार फलफूल तरकारीलाई गाउँबाट सहर लम्छ। यसरी पूँजीवादले एउटा भौगोलिक फाटो ल्याउँछ। यो फाटोका कारण नाइट्रोजन र फोस्फोरस आफू पैदा भएको जमिनमा फर्किने प्राकृतिक प्रक्रिया अवरुद्ध हुन्छ। प्रकृतिलाई पूँजीले पाउने 'सित्तैको उपहार' ठानिने हुनाले त्यसको कुनै हिसाब राखिन्न। यसले गर्दा पूँजीवादी व्यवस्थाले आफूले उजाडेको स्थानमा भर्पाई गर्ने लेठो गँदैन। मार्क्सको रचना 'पूँजी' को पहिलो खण्डमा यसलाई 'दोहोरो विनाश' भनिएको छ। यो विनाशमा ठूला उद्योग र कृषिको ढाँचाले कामदार र माटोलाई कमजोर बनाउँछ। यही शोषण वा दोहनका कारण मार्क्सले 'पूँजी' को तेस्रो खण्डमा पृथ्वीमाथि निजी स्वामित्व अर्थहीन भएको तर्क गर्नुभयो। उहाँले जोड दिएर भन्नुभयो - हामी मालिक होइनौं बरु सामान्य माली हौं। भावी पुस्ताका लागि पृथ्वीको मेटाबोलिज्मलाई कायम राख्नु हाम्रो जिम्मेवारी हो। यो नै 'सामाजिक उत्पादनको सञ्चालक नियम' हो।

पौल बर्केट र मूल्यको विरोधाभास

पौल बर्केटको पुस्तक छ - 'माक्स र प्रकृति'। पुस्तकमा उहाँले यो पर्यावरणीय ऋासको मूल कारण आर्थिक 'अन्धोपन' हो भनी व्याख्या

गर्नुभएको छ। यो सडकत धन र मूल्यबिच हुने संरचनात्मक बेमेलबाट उत्पन्न हुन्छ। पूँजीवादी व्यवस्थामा धनमा मानव आवश्यकता परिपूर्ति गर्ने सबै भौतिक तागत हुन्छ। प्रकृति यो धनको एक प्राथमिक सहजन्मदाता हुन्छ। तर, पूँजीवादी व्यवस्थाको हिसाबमा मूल्य मात्र चढ्छ। यो मूल्य उत्पादनका लागि चाहिने मानिसको श्रमकालले निर्धारित गरेको हुन्छ।

प्रकृतिका प्रक्रियाहरूमा ज्यालादारी श्रम भन्ने हुँदैन। त्यसैले पूँजीवादले यी प्रक्रियालाई 'सित्तैको उपहार' भन्छ। यसले गर्दा खातामा एकदम डरलाग्दो रिक्तता आउँछ - पूँजीवादी व्यवस्थाले जड्गल फाँड्नुमा प्रयोग हुने श्रमको लगत त राख्छ तर जड्गलले चुकाउनुपर्ने जैविक मूल्य देख्न सक्दैन। जब 'मूल्य' नै समाजलाई सड्गठित गर्ने सिद्धान्त बन्छ, तब उत्पादनका हरेक निर्णयमा नाफाघाटा हेर्न थालिन्छ। प्राकृतिक सुव्यवस्थालाई कसरी कायम गर्ने भन्ने कुरा छायामा पर्छ। यसकारण, आजभोलि फेसनमा आएको 'हरित पूँजीवाद' पनि यो दोषबाट बच्न सक्दैन। यसले जुन अन्तर्विरोध हल गर्ने वाचा गर्छ, आफै त्यो अन्तर्विरोधमा फस्छ। कार्बन बजार यसको उपयुक्त उदाहरण हो। प्रकृतिको 'मूल्य' तोक्ने जुनसुकै नीतिसँग पूँजीवादी ढाँचा लागू गर्नेबाहेक अर्को उपाय हुँदैन।

जोन बेलामी फोस्टर र मेटाबोलिक फाटो

मेटाबोलिक फाटो पहिल्याउने काम जोन बेलामी फोस्टरले गर्नुभयो। यो अवधारणा कहाँबाट आयो र यसले किन अर्थ राख्छ भनी बताउनुभयो। मार्क्सले जस्टस भोन लिबिगको प्रभावमा परेर मेटाबोलिक फाटोको विचार विकास गर्नुभएको थियो। लिबिग कृषि रसायनविद् हुनुहुन्थ्यो। उहाँले माटोको उर्वराशक्ति क्षीण हुँदै गएको विषयमा अनुसन्धान गर्नुभएको थियो। मार्क्सको नजरमा यो अनुसन्धान त्यो बेलाका अर्थविद्हरूले लेखेका कुनै पनि रचनाभन्दा कम महत्त्वको थिएन, बरु माथि नै थियो। फोस्टरको विचारमा मार्क्सले Stoffwechsel शब्द प्रयोग गर्नुभएको थियो। यो शब्द प्रकृति विज्ञानबाट सापट लिइएको थियो। किनभने, उहाँले जीवनको भौतिक आधार/अवस्थामा आइलागेको भौतिक फाटोको चर्चा गर्दै हुनुहुन्थ्यो। व्यवस्थापन गरेर यो फाटोबाट पार पाउन सकिन्न। मूल्य तोकेर बजारीकरण गर्दा यो फाटो हट्दैन। किनभने, यो व्यवस्था तत्काल आउने आर्थिक नाफाबाट प्रेरित छ। पुस्तौंसम्म जीवनलाई जोगाइराख्ने प्राकृतिक अवस्थालाई कसरी दिगो बनाउने भन्ने कुरासँग पूँजीवादको सरोकार छैन। फोस्टरले मार्क्सको यो तर्कलाई पुनर्जीवन दिनुभयो। यो तर्कले हामीलाई गोभीको समस्याको गाँठी कुरा पहिल्याउन मद्दत गर्छ; पूँजीवाद कसरी प्राकृतिक संसारसँग जोडिएको छ भनी यसको संरचनात्मक विशेषता बताउँछ।

स्रोत : एमवार अनलाइन

अनुवाद : सम्यक

पूँजीवाद र प्रकृति: 'मेटाबोलिक फाटो' को बुझाइ

समस्या: मेटाबोलिक फाटो र यसका असरहरू

समाधान: नयाँ दृष्टिकोण र जिम्मेवारी

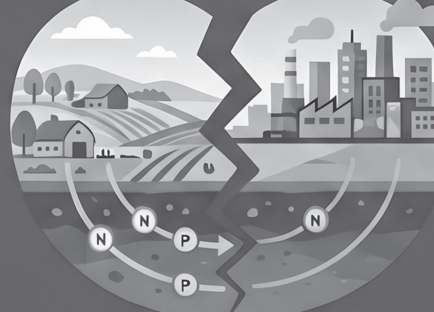
नाफा र पोषणबीचको द्वन्द्व

पिटाभिन र खनिज कम ठूला आकारका काउली, नाफा बढी तर पोषण कम

कम नाफा पहिलेको तुलनामा पोषण बढी

प्राकृतिक चक्रमा भौगोलिक अवरोध

गाउँबाट खान्दान सहर जाँदा माटोका पोषक तत्वहरू पुनः माटोमा फर्किने प्रक्रिया अवरुद्ध

'दोहोरो विनाश' को अवस्था

पूँजीवादी ढाँचाले कामदारको स्वास्थ्य र माटोको उर्वरशक्ति दुवैलाई कमजोर बनाउँछ

प्रकृति 'सित्तैको उपहार' होइन

पूँजीवादले प्रकृतिको जैविक मूल्यलाई वेवारता गर्छ; केवल नाफा-घाटाको हिसाबले पारिस्थितिकीय प्रणालीलाई जोगाउन सकिँदैन

'हामी मालिक होइनौं, माली हौं'

पृथ्वीमा हाम्रो निजी स्वामित्व अर्थहीन छ; हामीले यसलाई भावी पुस्ताका लागि जोगाउनुपर्छ

दिगोपनको सामाजिक नियम

पूँजीको माग पूरा गर्न प्रकृतिलाई तन्काउनुको सट्टा पृथ्वीको मेटाबोलिज्म (पाचन प्रक्रिया) लाई कायम राख्नु हाम्रो मुख्य जिम्मेवारी हो

पक्ष

पूँजीवादी प्राथमिकता:

असर:

विनिमय मूल्य

उच्च (बजार मूल्य र नाफा)

कृत्रिम मलको प्रयोग गरी उत्पादन वृद्धि

उपयोग मूल्य

न्यून (वास्तविक पोषण)

खाद्यवस्तुको गुणस्तर र स्वास्थ्यमा गिरावट

यिङ्स्युमा वैशाख १२ को सम्झना

नीरज

सबै कठिन समय पनि बितेर जानेछ। भूकम्पले भत्केको यिङ्स्यु नगर आज पूर्ण रूपमा बनिसकेको छ। तर, यिङ्स्यु प्राथमिक विद्यालयको भवन भने २००८ मे १२ को सम्झनाको लागि जस्ताको तस्तै राखेर निधन भएका र बेपत्ता हुनेहरूको सम्झनामा स्मारकमा रूपान्तरण गरिएको छ जहाँ आजभोलि दैनिक सयौं मानिसहरू टाढा टाढाबाट आएर त्यो दिनको भयानक कथा सुन्छन् र दुःखको सागरमा डुबेका यिङ्स्यु र वनछ्वानका मानिसहरूप्रति समवेदना व्यक्त गर्छन्।

वैशाख १२ को सम्झना आज पनि हामीलाई कुनै कहलीलागदो सपनाजस्तै लाग्छ। कसरी बिसन्नु त्यो भयानक दिन अनि त्यसपछि अनिश्चयका पहाडले थिचेका रातहरू। हराएका आफन्तको खोजीमा भग्नावशेषहरू पन्छाउँदै, आफ्ना प्रियजनका नाम बोलाउँदै, कतैबाट अझै कुनै श्वासको सङ्केत आउला कि भनी आशा र निराशाको दोसाँधमा बिताएको समय। मसानघाटमा आँसुले भिजेका मानिसहरूको भीड लागेको समय। आफू बाँचेकोमा खुसी हुनु कि आफन्त गुमाएकोमा दुःखी हुनुको दोहोरो मनमा व्यतीत समय। सग्लो घर भत्केर धूलोको डङ्गुर बनेको अनि भ्रमभ्रम पानी परिरहँदा भूकम्प पीडित शिविरमा घरको न्यानो कोठा सम्भेर काटेका महिनाहरू। कुनै पनि बेला अर्को ठुलो पराकम्प आउला कि भनी भयातुर भएर छिचोलेको समय। धेरैको मनमा अझै पनि २०७२ वैशाख १२ को भूकम्प बेला बेला चहराइरहने घाउ बनेको छ। समयसँगै सबै घाउ निको हुनुपर्ने हो तर केही घाउ भने समय जतिसुकै बिते पनि नमेटिने दुखाइ बनेर बसेको हुन्छ।

वैशाख ९ गते (अप्रिल २२ तारिख) को दिन चीनको सिछुवान

थियो।

यिङ्स्यु नगरको यिङ्स्यु प्राथमिक विद्यालयमा त्यो दिन पनि सधैँ कक्षा चलिरहेको थियो। कक्षा कोठाबाट विद्यार्थीहरूले पाठ पढेका आवाजले वरपरका पहाड उस्तैगरी गुञ्जायमान बनेका थिए। कक्षा कोठामा फूलजस्ता विद्यार्थीहरू आपसमा जिक्रिदै, खेल्दै पढिरहेका थिए। शिक्षकशिक्षिकाहरू सुखद भविष्यका बाली लगाएजस्तै विद्यार्थीहरूलाई ज्ञान बाँडिरहेका थिए।

जसै भित्तामा भुङ्ग्याइएको घडीमा २ बजेर ३८ मिनेट बज्यो, जमिन यसरी मच्चियो, सबै कुरा क्षणभरमै अलगअलग भए। १५ सय विद्यार्थी पढिरहेका विद्यालयका भवन तासका घरजस्तै कुनै यता र कुनै उता ढले। पाँचतले भवनका दुई तल्ला जमिनमुनि भासिए। पर्खालहरू पापड चिरा परेजस्तै चिरा-चिरा परे। जमिन जाडोमा ओठ फाटेजस्तै फाटे।

कम्प्युटरको कक्षा पढिरहेका ४२ जना विद्यार्थीलाई शिक्षकले ढोकाको खापा आफ्नो शरीरले ढकेलेर बाहिर निकाले। तर, अन्तिममा एक जना विद्यार्थीसँगै आफू भने त्यही भग्नावशेषमा पुरेर ज्यान गुमाए।

बनाइएको छ र घडीमा २:३८ बजेको छ। भूकम्पपछि उद्धार कार्यको शिलशिलामा विद्यालयमा भेटिएको फुटेको भित्तेघडीको प्रतिरूप उतारेर त्यो दिन र समयलाई जेडमा कुँदिएको हो। घडीको प्रतिमामुनि कुँदिएको छ २००८/५/१२।

घडीको प्रतिमासँगै एउटा अग्लो पर्खालमा खोपिएको छ विभिन्न पोशाक लगाएका मानिसहरू एकजुट भएर लागि रहेको प्रतिमा। भूकम्पपछि उद्धार कार्यमा परिचालन हजारौं सिपाही, चिकित्सक, स्वयंसेवक आदिको सम्मानमा त्यो भव्य प्रतिमा बनाइएको हो जसले सङ्कटको समय चिनियाँ जनताले कसरी एकढिक्का भएर चुनौतीको सामना गरेका थिए भन्ने सन्देश इतिहासको शिलालेखमा कोरेको छ। अनि सँगैको खुला चोकमा बनाइएको छ एक जना महिलाको प्रतिमा। प्रतिमा मुनितिर आमाको मायाको वर्णन गरिएको छ। उनै आमाको धैर्यताबाट उत्प्रेरित भएर आज यिङ्स्युका मानिसहरू फेरि दृढविश्वासका साथ भविष्य बनाउन शोकलाई शक्ति बदल्न लागिपरेका छन्।

भूकम्प स्मारक हेर्न आउने मानिसको सङ्ख्या दिनानुदिन बढेसँगै

प्रान्तको यिङ्स्यु जान हामी विहानै छन्दुबाट हिँड्यौं। करिब सवा घण्टापछि यिङ्स्यु नगर पुग्दा बिहानदेखि परेको पानीले मौसम चिसो थियो। वरपरका पहाड, बिचमा बग्दै गरेको खोलाको दृश्यले मैले सिन्धुपाल्चोक जिल्लाको बान्हबिसे बजार सम्झें।

सन् २००८ को मे १२ का दिन दिउँसो २ बजेर ३८ मिनेटमा यिङ्स्यु नगरले उस्तै भयानक समय भोगेको थियो, जस्तो कठोर समय नेपालमा हामीले २०७२ सालको वैशाख १२ गते भोगेका थियौं। सिछुवान प्रान्तको वनछ्वान काउन्टीको यिङ्स्यु नगरलाई केन्द्र बनाएर त्यो दिन ८ रेक्टर स्केलको भूकम्प गएको थियो। भूकम्पले पहाडको काखमा बसेको सानो यिङ्स्यु नगरलाई पूर्णतः ध्वस्त बनाएको थियो। उभिएको एउटा पनि घर बाँकी थिएन। वरपरका पहाडहरूमा समेत उभिएका एउटा पनि रूख बाँकी थिएनन्। पुरै वनछ्वान काउन्टीमा ७० हजार मानिसले जीवन गुमाए, २० हजार मानिसको मृत शरीर अहिलेसम्म पनि भेटिएको छैन। सन् १९४९ मा जनवादी गणतन्त्र चीन स्थापनापछि चीनले भोगेको त्यो नै सबभन्दा ठुलो भूकम्प

गर्भवती सङ्गीत शिक्षिका त्यो दिन विदामा थिइन्। उनी शिक्षकहरूको क्वार्टरमा आराम गरिरहेकी थिइन्। केही दिनअघि मात्र गर्भवती छोरीको हेरविचार गर्न टाढाबाट उनका आमाबुबा क्वार्टरमै बसेका थिए। भूकम्प आउने बेला आमाबुबा दुवै क्वार्टर बाहिर थिए। भूकम्प आएपछि गर्भवती छोरीलाई जोगाउन क्वार्टरभित्र गएकी आमाले छोरीसँगै ज्यान गुमाउनुपर्थ्यो। यस्ता वियोगका कथा कति, कति। कति कथा भनियो, कति भग्नावशेषमै पुरियो।

सबै कठिन समय पनि बितेर जानेछ। भूकम्पले भत्केको यिङ्स्यु नगर आज पूर्ण रूपमा बनिसकेको छ। तर, यिङ्स्यु प्राथमिक विद्यालयको भवन भने २००८ मे १२ को सम्झनाको लागि जस्ताको तस्तै राखेर निधन भएका र बेपत्ता हुनेहरूको सम्झनामा स्मारकमा रूपान्तरण गरिएको छ जहाँ आजभोलि दैनिक सयौं मानिसहरू टाढा टाढाबाट आएर त्यो दिनको भयानक कथा सुन्छन् र दुःखको सागरमा डुबेका यिङ्स्यु र वनछ्वानका मानिसहरूप्रति समवेदना व्यक्त गर्छन्।

स्मारकको अग्रभागमा जेड पत्थरमा एउटा फुटेको घडीको प्रतिमा

यिङ्स्यु नगर हिजोआज सधैँ जीवन्त बन्ने गरेको छ, स्थानीय जनताको आर्थिक अवस्था सुधार गर्न भूकम्प स्मारकले पनि मद्दत गरेको छ। भूकम्प स्मारकअघि उभैँदा गर्दा नेपाली मित्र निरोजले मेरो छेउमा आएर भने, हामीकहाँ पनि यसरी एउटा स्मारक त बनाउनुपर्ने थियो है दाजु।

खासमा मेरो मनभित्र पनि यस्तै कुरा खेलिरहेको थियो, किन हामीले सानै आकारको भए पनि यस्तो स्मारक बनाउन सकेनौं होला? हामीले भोगेको कठोर समयको इतिहासमा अभिलेखीकरण त हुने थियो नै सँगै भविष्यको लागि हामीले सुम्पने सम्पदा पनि हुने थियो। तर, समय धेरै अगाडि हिँडिसकेको छ।

यिङ्स्यु नगर पुरानै लयमा फर्केको धेरै वर्ष बितिसकेको छ। भूकम्पपछि बनाएको घरहरू पनि बीस वर्ष पुराना भइसके। तर, कुनै बेलाको पहाडी कुनामा बसेको उति नचिनिएको नगरमा आज मानिसहरू भूकम्पको दुई दशक पुरानो सम्झना गर्न आउँछन् र अब कहिल्यै पनि यस्तो विपत्ति नदोहोरियोस् भनी कामना गरेर फर्किन्छन्।

उत्तरपूर्वी चीनको लियाओनिङ प्रान्तको बन्दरगाह सहर डालियनमा चिनियाँ जलसेनाको ७७ औं स्थापना दिवस मनाउँदै अप्रिल २३, २०२६ का दिन। चिनियाँ जलसेनाको बढ्दो शक्ति क्षेत्रीय र वैश्विक स्थिरता निम्ति महत्त्वपूर्ण योगदान पुऱ्याएको छ। तस्वीर: सिन्हा/हान फाइदा

विश्व सङ्क्षेप

भारतीय दूतावासद्वारा आफ्ना नागरिकहरूलाई इरानको यात्रा नगर्न आग्रह

तेहरान, ११ वैशाख (क्युएनए)। इरान स्थित भारतीय दूतावासले बढ्दो क्षेत्रीय तनावको बिचमा भारतीय नागरिकहरूलाई इरानको यात्रा नगर्न आग्रह गर्दै नयाँ सूचना जारी गरेको छ। सामाजिक सञ्जाल एकसमा दूतावासले भारतीयहरूले कुनै पनि अवस्थामा इरानको यात्रा नगर्न आग्रह गर्दै इरानमा रहेका नागरिकहरूलाई आवश्यक समन्वय गरेर स्वदेश फर्कन सल्लाह दिएको छ।

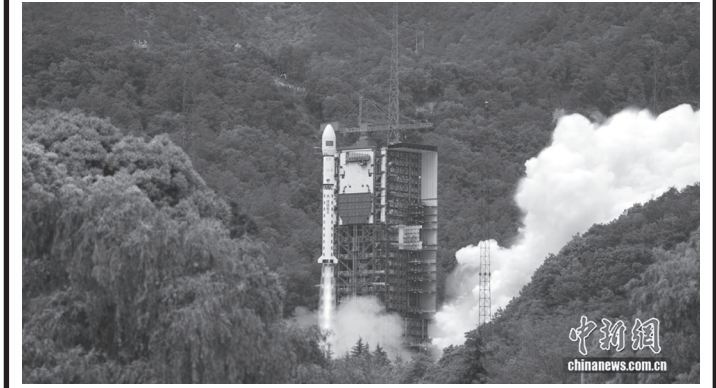
पछिल्लो समयमा भारत र इरानबिच केही उडानहरू सुरु भएको रिपोर्टहरूलाई ध्यानमा राख्दै, भारतीय नागरिकहरूलाई अवस्था सहज नभएसम्म इरान यात्रा नगर्न सल्लाह दिइएको जनाएको छ। क्षेत्रीय तनावका कारण हवाई क्षेत्र प्रतिबन्ध र परिचालन अनिश्चितताले इरानका लागि अन्तर्राष्ट्रिय उडानमा असर गरिरहेको दूतावासले जनाइएको छ।

दूतावासले यसअघि अप्रिल - ८ मा यस्तै सुझाव जारी गरी भारतीय नागरिकहरूलाई तुरन्त इरान छोड्न आग्रह गरेको थियो। दूतावासले यात्रा गर्नुअघि दूतावाससँग आवश्यक समन्वय गर्नुपर्ने पनि बताएको छ।

यस अघिको सुझावको निरन्तरता र हालैको घटनाक्रमको आधारमा इरानमा रहेका भारतीय नागरिकहरूलाई दूतावाससँगको समन्वयमा र दूतावासले सुझाएका मार्गहरू प्रयोग गरेर इरानबाट छिटो बाहिरिन आग्रह गरेको जनाइएको छ।

मध्य पूर्वमा हालैका घटनाक्रमका बारेमा अन्तर-मन्त्रीस्तरीय कार्यक्रममा बोल्दै विदेश मन्त्रालयका अतिरिक्त सचिव असीम आर महाजनले फेब्रुअरी -२८ देखि यस क्षेत्रबाट करिब १२ लाख १२ हजार यात्रु भारत आएको बताउनुभएको छ।

उपग्रह इन्टरनेट प्रविधि सम्बद्ध परीक्षण उपग्रह चीनबाट प्रक्षेपित

पैचिङ, २४ अप्रिल (सीआरआई) पैचिङ समय अनुसार अप्रिल २४ का दिन दिउँसो १४:३५ बजे, चीनले शीछाङ उपग्रह प्रक्षेपण केन्द्रबाट छाङचङ २-डी रकेटद्वारा उपग्रह इन्टरनेट प्रविधि सम्बन्धित परीक्षण उपग्रहको सफलतापूर्वक प्रक्षेपण गरेको छ। प्रक्षेपणपछि सो उपग्रहले पूर्वनिर्धारित कक्षमा सफलतापूर्वक प्रवेश गरेको छ र प्रक्षेपण मिशन पूर्ण रूपमा सफल रहेको छ। उक्त उपग्रह मुख्य रूपमा मोबाइल ब्रोडब्यान्ड प्रत्यक्ष उपग्रह जडान, अन्तरिक्ष र पृथ्वी नेटवर्क एकीकरण जस्ता प्रविधिको परीक्षण र प्रमाणीकरण गर्न प्रयोग गरिनेछ। यो मिशन छाङचङ श्रृङ्खलाका रकेटहरूको ६३९ औं उडान भएको जनाइएको छ।

जापानद्वारा सुरक्षा कारणले विदेशी अधिग्रहण रोक्ने तयारी

टोकियो, ११ वैशाख (एएफपी)। राष्ट्रिय सुरक्षासम्बन्धी जोखिमलाई आधार बनाउँदै जापान सरकारले एक प्रमुख औद्योगिक मेसिन निर्माता कम्पनीको विदेशी अधिग्रहण प्रयास रोक्ने तयारी गरेको छ। दक्षिण कोरियामा आधारित निजी इक्विटी कोष एमबीके पार्टनर्सद्वारा टोकियोस्थित माकिनो मिलिङ कम्पनी खरिद गर्ने प्रस्तावलाई सरकारद्वारा निलम्बन गर्न सिफारिस गरिएको अधिकारीहरूले जनाएका छन्।

अर्थमन्त्री सात्सुकी कटयामाले बिहीबार पत्रकारहरूलाई जानकारी दिँदै माकिनो मिलिङलाई पूर्ण रूपमा अधिग्रहण गर्ने एमबीके पार्टनर्सको प्रस्तावलाई रोक्नुपर्ने निष्कर्षमा सरकार पुगेको बताउनुभयो। उहाँका अनुसार माकिनो मिलिङका उत्पादनहरू जापानका रक्षा उपकरण निर्माणमा व्यापक रूपमा प्रयोग हुने भएकाले यस प्रकारको लगानीले राष्ट्रिय सुरक्षामा जोखिम निम्त्याउन सक्ने मूल्याङ्कन गरिएको छ।

सरकारी सिफारिस बुधबार नै जारी गरिएको हो। जापानको विदेशी मुद्रा तथा व्यापार कानूनानुसार राष्ट्रिय सुरक्षासम्बन्धी जोखिम रोक्न यस्तो निलम्बन आदेश जारी गरिएको यो दोस्रो

घटना भएको पनि उल्लेख गरिएको छ। सन् १९३७ मा स्थापना भएको माकिनो मिलिङ कम्पनीले एयरोस्पेस, अटोमोबाइल, चिकित्सा उपकरण तथा सेमिकन्डक्टर उद्योगका लागि अत्यावश्यक मेसिन उपकरण उत्पादन गर्दै आएको छ। कम्पनीले आफ्नो वेबसाइटमार्फत आफूलाई विश्वस्तरीय औद्योगिक मेसिन उपकरण निर्माता भनेर परिचित गराएको छ।

एमबीके पार्टनर्सले भने जापान सरकारबाट प्राप्त सूचनाप्रति आश्चर्य व्यक्त गरेको छ। कम्पनीका अनुसार माकिनो मिलिङका उत्पादनहरूमा सैन्य प्रयोगको उच्च सम्भावना भएका संवेदनशील सामग्रीहरू समावेश रहेको जानकारी सरकारले दिएको छ। अधिग्रहण प्रक्रिया जुन महिनाको अन्त्यसम्म स्वीकृत हुने अपेक्षा गरिएको अवस्थामा यस्तो निर्णय आएको कोषले जनाएको छ।

एमबीके पार्टनर्सले अब सरकारको निलम्बन सिफारिसलाई स्वीकार गर्ने वा नगर्ने विषयमा मे १ सम्म निर्णय गर्नुपर्नेछ। यस निर्णयले जापानको विदेशी लगानी नीति र राष्ट्रिय सुरक्षाबिचको सन्तुलनमाथि पुनः बहस सुरु गराएको छ।

ट्रम्पको 'नरक' पोस्टले भारत र अमेरिकाबिच चर्कियो कूटनीतिक विवाद

वासिङ्टन, ११ वैशाख (एएफपी)। अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पद्वारा सामाजिक सञ्जालमा गरिएको एक विवादास्पद अभिव्यक्तिले भारत-अमेरिका सम्बन्धमा नयाँ तनाव सिर्जना गरेको छ। भारतले उक्त टिप्पणीलाई कडा शब्दमा अस्वीकार गर्दै अनुचित र वास्तविकतासँग असम्बन्धित भएको जनाएको छ।

बुधवार राति ट्रम्पले सामाजिक सञ्जालमा साझा गरेको पोस्टमा अमेरिकामा जन्मिएका सबैलाई स्वतः नागरिकता दिने संवैधानिक व्यवस्थामाथि आलोचना गरिएको थियो। सो पोस्टमा विशेषगरी भारतीय आप्रवासीहरूलाई लक्षित गर्दै उनीहरूले अमेरिकी मूल निवासीहरूलाई रोजगारी नदिने र अङ्ग्रेजी भाषामा दक्षता नभएको आरोप लगाइएको थियो। त्यस्तै, भारतलाई

'नरक' भन्दै गरिएको टिप्पणीले थप विवाद निम्त्याएको छ।

भारतीय विदेश मन्त्रालयका प्रवक्ता रणधीर जयसवालले ती अभिव्यक्तिहरूलाई 'स्पष्ट रूपमा अज्ञात, अनुपयुक्त र खराब स्वादमा' भएको प्रतिक्रिया दिनुभयो। उहाँले यस्ता भनाइहरूले भारत-अमेरिका सम्बन्धको वास्तविक स्वरूप झल्काउन नसक्ने बताउँदै दुई देशबिचको सम्बन्ध दीर्घकालीन आपसी सम्मान र साझा हितमा आधारित रहेको उल्लेख गर्नुभयो।

यसैबिच, भारतीय मूलका अमेरिकी डेमोक्रेट सांसद अमी बेराले पनि ट्रम्पको टिप्पणीको आलोचना गर्दै यसलाई 'आपत्तिजनक, अज्ञानी र पदको गरिमाभन्दा तल' रहेको बताउनुभयो। उहाँले ट्रम्पले आप्रवासी परिवारहरूले भोग्ने सङ्घर्ष कहिल्यै अनुभव नगरेको

टिप्पणी गर्नुभयो।

हिन्दू अमेरिकन फाउन्डेसनले समेत उक्त पोस्टप्रति आपत्ति जनाउँदै यसलाई 'घृणित र जातिवादी अभिव्यक्ति' को संज्ञा दिएको छ। संस्थाले यस्तो अभिव्यक्तिले समाजमा विद्यमान जेनोफोबिया र जातीय विभाजनलाई अझ बढावा दिने चेतावनी दिएको छ।

अमेरिकामा आप्रवासन नीतिमा कडाइ ल्याउने आफ्नो प्रमुख एजेन्डाअन्तर्गत ट्रम्पले विशेषगरी भारतीय प्राविधिक कामदारहरूले प्रयोग गर्ने भिसा प्रणालीलाई लक्षित गर्दै आउनुभएको छ। यसले दुई देशबिचको सम्बन्धमा थप जटिलता थपेको छ।

यसअघि पनि भारत-पाकिस्तानबिचको तनावका क्रममा आफ्नो मध्यस्थतालाई पर्याप्त महत्त्व नदिएको भन्दै ट्रम्पले भारतप्रति असन्तुष्टि जनाउँदै

व्यापारिक क्षेत्रमा समेत दबाव सिर्जना गर्न उच्च शुल्क लगाउनुभएको थियो। यसले दुई देशबिचको कूटनीतिक सम्बन्धमा चिसोपना ल्याएको विश्लेषण गरिएको छ।

रोचक पक्ष के छ भने, विशेषगरी चीनसँगको रणनीतिक प्रतिस्पर्धालाई ध्यानमा राख्दै विगतका अमेरिकी प्रशासनहरूले विश्वको सबैभन्दा ठुलो लोकतन्त्र भारतसँग सुदृढ सम्बन्ध कायम राख्न निरन्तर प्रयास गर्दै आएका थिए। तर ट्रम्पको पछिल्लो अभिव्यक्तिले सो दीर्घकालीन रणनीतिमा प्रश्न उठाएको छ।

अमेरिकी विदेशमन्त्री मार्को र्बियोको आसन्न भारत भ्रमणको तयारी भइरहेका बेला यस्तो विवाद सतहमा आउनु अर्थपूर्ण मानिएको छ। कूटनीतिक कृतमा यसलाई दुई देशबिचको सम्बन्ध सुधार्ने प्रयासका लागि चुनौतीका रूपमा हेरिएको छ।

हर्मुज तनावबिच युद्धविराम विस्तार

वासिङ्टन, ११ वैशाख (एएफपी)। मध्यपूर्वमा जारी तनावका बिच इजरायल र लेबनानबिचको युद्धविराम थप अवधि लागि विस्तार गरिएको छ। अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले बिहीबार यस्तो घोषणा गर्दै इरानसँगको शान्ति वार्ता अझै अन्वयोलमै रहेको बताउनुभयो। इरानसँगको वार्ता अपेक्षित रूपमा अघि बढ्न नसक्दा क्षेत्रीय सुरक्षा अवस्था अझ जटिल बनेको देखिएको छ।

लेबनानमा हालै इजरायली आक्रमण भइरहेका बेला इरान समर्थित हिजबुल्लाहले नयाँ रकेट प्रहार गरेको थियो। यद्यपि त्यसबिच ट्रम्पले दुवै देशका राजदूतहरूसँग भेटवार्ता गरेपछि युद्धविराम विस्तारको निर्णय सार्वजनिक गर्नुभएको हो। प्रारम्भिक रूपमा आइतबारसम्म लागू हुने भनिएको युद्धविराम अब केही समय थप कायम रहनेछ।

पत्रकारहरूसँग कुरा गर्दै ट्रम्पले क्षेत्रीय शान्तिको सम्भावना अझै बलियो

रहेको बताउनुभयो। उहाँका अनुसार परिस्थिति सहज रूपमा समाधान हुन सक्ने आधारहरू अझै बाँकी छन्। तथापि, यसअघि उहाँले इरानसँगको द्वन्द्व अन्त्य गर्न आफू हतारमा नरहेको पनि स्पष्ट पार्नुभएको थियो। यसैबिच, तेस्रो अमेरिकी विमानवाहक पोत मध्यपूर्व क्षेत्रमा आइपुगेपछि सैन्य उपस्थिति थप सुदृढ भएको छ।

इरानी सञ्चारमाध्यमहरूले राजधानी तेहरानमा विस्फोट भएको खबर दिएका छन्। यो दुई साताअघि लागू गरिएको युद्धविरामपछि पहिलो घटना हो। विस्फोटको कारण भने स्पष्ट हुन सकेको छैन। एक इजरायली सुरक्षा स्रोतले आफ्नो देशले हाल इरानमा कुनै आक्रमण नगरेको दाबी गरेको छ।

क्षेत्रीय तनावको अर्को केन्द्र बन्दै गएको स्टेट अफ हर्मुजमा अवस्था अझै संवेदनशील बनेको छ। विश्वको करिब पाँचौं भाग तेल तथा तरलीकृत प्राकृतिक ग्यास यही मार्ग हुँदै ओसारपसार हुने भएकाले यसको अवरोधले अन्तर्राष्ट्रिय

बजारमा ठुलो असर पार्ने देखिएको छ। इरानले युद्धको प्रतिक्रियास्वरूप उक्त जलमार्ग प्रभावकारी रूपमा बन्द गरेको जनाएको छ।

ट्रम्पले सामाजिक सञ्जालमार्फत इरानलाई समय सीमित रहेको चेतावनी दिँदै आफूलाई पर्याप्त समय भए पनि इरानमाथि दबाव बढ्दै गएको सङ्केत गर्नुभयो। उहाँले इरानबिच आणविक हतियार प्रयोग नगर्ने प्रतिबद्धता जनाउँदै अमेरिकी नौसेनालाई जलमार्गमा बाहरी सुरक्ष राख्ने कुनै पनि इरानी ढुङ्गालाई नष्ट गर्न निर्देशन दिनुभएको छ।

यसैक्रममा अमेरिकी सेनाले युएसएस जर्ज एच डब्लु बुश विमानवाहक पोत क्षेत्रमै पुगेको पुष्टि गरेको छ। यससँगै मध्यपूर्व क्षेत्रमा सक्रिय अमेरिकी युद्धपोतहरूको सङ्ख्या तीन पुगेको छ। युएस सेन्ट्रल कमान्डका अनुसार एक पोत लाल सागरमा र अन्य पोतहरू पनि आसपास क्षेत्रमा परिचालनमा छन्।

इरानले भने आफ्नो जलमार्ग नखोल्ने अडान दोहोर्‍याउँदै अमेरिकी दबाव

अस्वीकार गरेको छ। उसले आफ्ना बन्दरगाहमा अमेरिकी नाकाबन्दी कायम रहन्जेल स्टेट अफ हर्मुज सबैका लागि बन्द रहने बताएको छ। साथै, उक्त मार्ग प्रयोग गर्न खोज्ने जहाजबाट शुल्क उठाउन थालेको पनि जनाएको छ।

इरानी नेतृत्वभित्र विभाजन भएको ट्रम्पको दाबीलाई त्यहाँका शीर्ष नेताहरूले अस्वीकार गरेका छन्। राष्ट्रपति, संसद् अध्यक्ष र मुख्य न्यायाधीशले सामाजिक सञ्जालमार्फत राष्ट्रिय एकताको सन्देश दिँदै बाह्य प्रभावले आन्तरिक स्थायित्वमा असर पार्न नसक्ने बताएका छन्।

यसैबिच, पाकिस्तानमा सम्भावित शान्ति वार्ता पुनः सुरु हुने सङ्केत देखिए पनि हालसम्म कुनै औपचारिक प्रतिनिधिमण्डल त्यहाँ पुगेको छैन। इस्लामाबादमा भने सुरक्षाका कडा उपायहरू अपनाइएका छन्। युरोपेली देशहरू पनि क्षेत्रीय सङ्कट समाधानका लागि सक्रिय भएका छन् र उनीहरूले मध्यपूर्वका देशहरूसँग गहन संवादको तयारी गरिरहेका छन्।

डिजिटल डाउनलोडको समय र दिमागको 'डेथ वारेन्ट'

इक्षुभ्रे

विज्ञान र प्रविधिको विकासको यो चरमोत्कर्ष। मानौं हामी त अब स्वर्गकै छेउछाउ पुगिसक्यौं र भगवानलाई पनि 'साइड' लगाएर आफैँ 'क्रिएटर' बन्ने दौड जितिसक्यौं! हाम्रो विकास त 'रेकेट' जस्तो आकाशतिर उड्दै छ, तर हाम्रो धैर्य र दिमाग भने 'रबर' जस्तो तन्किँदै-तन्किँदै एक दिन च्याट्ट चूँडिने र 'क्लाउड' मा मिल्ने अवस्थामा आइपुगेको जस्तो लाग्छ। हामीलाई चाहिएको छ-छोटो, छिटो, र अति नै सजिलो। यति सजिलो कि, सकिन्छ भने हामी 'सास' फेरे र 'खाना' पचाउने काम पनि अरू नै कसैलाई 'आउटसोर्स' गरिदिऊँ। आफू त बस, 'इन्टरनेट' को अतल गहिराइमा 'डुबुल्की' मारेर, 'लाइक' र 'शेयर' को खेती गर्दै बाँचिरहूँ। हाम्रो यो नयाँ युगको सबैभन्दा ठूलो 'मन्त्र' र 'तन्त्र' भनेकै 'डाउनलोड' हो। हामीलाई लाग्छ, यो संसार एउटा विशाल 'सर्भर' हो र हामी चाहिँ यसका 'प्रिभिलेज्ड युजर'। केही चाहियो? बस, 'सर्च' गर र 'डाउनलोड' गरिहाल। यो मानसिकताले हामीलाई कस्तो बनाइएको छ भने, अब हामी 'सृष्टि' होइन, बस 'सिर्जना' को 'नक्कल' र 'डाउनलोड' मा रमन थालेका छौं।

कपडा धुन मसिनमा हालिदियो, आफू भने मोबाइलको स्क्रिनमा 'बरालियो'। ट्याबमा 'ट्याप-ट्याप', हातमा कुनै 'ग्याप' छैन, तर दिमागमा भने ठूलै 'खाडल' परिसक्यो। मसिन आफैँ बन्द हुन्छ, 'काम' सकिएपछि 'धुन' बज्छ। हामी त बस, 'नोटिफिकेसन' को तालमा नाच्ने, 'अपडेट' को पर्खाइमा बस्ने र बेलाबेलामा 'रिफ्रेस' गरिरहने डिजिटल कठपुतली भइसक्यौं। उड्ने, गुड्ने त पहिलेदेखि नै छुँदै थिए, अब त कृत्रिम बुद्धिमत्ताको यस्तो बाढी आयो कि, हाम्रो 'प्राकृतिक बुद्धिमत्ता' त कुना पसेर, 'धुँडा धसेर' रोइरहेको छ। यो एआई पनि कस्तो 'अजीब' को चीज! युद्ध गर्ने, सल्लाह दिने, लेख लेखिदिने, जे सोधे पनि 'भनिदिने'। यसरी हामीले हाम्रो दिमागलाई त मसिनको 'जिम्मा' लगाइसक्यौं। अब हामीले गर्ने चाहिँ के त? सायद, हामी अब 'दिमाग' को 'डेथ वारेन्ट' मा हस्ताक्षर गरेर, 'मसिन'

को 'मस्ती' हेरेर बस्ने 'दर्शक' मात्र हौं। हाम्रो दिमाग त अब 'डाटा' को 'डम्पिड साइट' मात्र भएको छ, जहाँ नयाँ कुरा 'उब्जाउने' होइन, पुरानो कुरा 'उजाड' बनाउने र 'रिसाइकल' गर्ने काम भइरहेको छ।

हामीलाई लाग्छ, हरेक कुरा 'नेट' बाटै 'डाउनलोड' गर्न सकिन्छ। ज्ञान चाहियो? गुगलबाट 'डाउनलोड'। सीप चाहियो? युट्युबबाट 'डाउनलोड'। भावना चाहियो? इमोजी

'डाउनलोड'! सम्बन्ध चाहियो? डेटिड एपबाट 'प्रोफाइल' 'डाउनलोड'। हुँदा हुँदा, अब त मानिसहरू 'खुसी' र 'शान्ति' पनि 'डाउनलोड' गर्न खोज्दै छन्। एउटा 'मेडिटेसन एप' 'डाउनलोड' गरेर पाँच मिनेट 'आँखा चिम्लेपछि' लाग्छ-'मोक्ष' त मेरै 'डाउनलोड फोल्डर' मा आइपुग्यो! कतिपयलाई त लाग्छ, सायद 'खाना' र 'पानी' पनि एक दिन 'डाउनलोड' गर्न मिल्नेछ। 'भर्चुअल रियालिटी' को चस्मा लाएर, 'बिरयानी' को 'थ्रीडी मोडल' 'डाउनलोड' गरेर, त्यसको 'गन्ध' सुँघेरै पेट भर्ने दिन धेरै टाढा छैन। आखिर, हामीलाई त 'पचाउनु' भन्दा 'हेर्नु' र 'देखाउनु' मा बढी रस छ। 'इन्स्टाग्राम' मा 'खाएको' फोटो हालेपछि पेट नभरे पनि 'मन' त भरिन्छ नि, हैन र? यो 'डाउनलोड' को लतले हामीलाई 'कर्मवीर' होइन, 'डाउनलोडवीर' बनाएको छ। हामीलाई 'मेहनत' र 'प्रतीक्षा' को 'बीउ' रोप्न मनै लाग्दैन। हामी त कम्प्युटर/मोबाइलमा बसीबसी 'तयारी फसल' को 'डाउनलोड लिङ्क' खोजिरहन्छौं। कसैले राम्रो 'लेख' लेख्न भन्यो, 'डाउनलोड' र 'कपी-पेस्ट'। कसैले राम्रो 'पेन्टिङ' बनाउनु छ, 'डाउनलोड' र 'प्रिन्ट'। हाम्रो आफ्नो 'सिर्जनशीलता' त अब 'रिसाइकल बिन' मा कुँहिएर बसेको छ।

हामीलाई लामो समय र प्रतीक्षा त मनै पर्दैन। खेतबारीमा अन्न उब्जान पाँच छ महिना लाग्छ र। लौ, कस्तो 'फ्रन्फट'! यतिन्जेल पर्खेन हामीसँग समय कहाँ छ र? हामी त 'क्षणभर' मै 'रणवीर' बन्न चाहने र 'एक क्लिक' मै 'धनी' बन्न

खोज्ने जमात पर्छौं। हामीलाई बोरामा चामल किचेनमै 'फलाइदिने' मानिस चाहिँन्छ, तर खेतमा गएर धानको 'बीउ' रोप्ने, 'पानी' लाउने र 'गोडमेल' गर्ने कुरा त हाम्रो 'शान' र 'मान' को विरुद्ध भइरहन्छ नि। दाउरा र चुलाको जमाना त 'डायनासोर' जस्तै भइसक्यो। रग्यौंस पनि अब 'अलि पुरानो' भएर 'बिस्तारै' घरबाट 'विस्थापित' हुँदै छ, किनकि अब 'इन्डक्सन' आइसक्यो, जसले एक 'क्लिक' मै 'कराही' तात्छ र अर्को 'क्लिक' मा 'भातै' पाक्छ। बारीमा उब्जाएको तरकारी पनि घामपानीमा 'टिपेर' र 'चिमोटेर' आफूले ल्याउनुभन्दा 'अनलाइन' बाट घरमै कसैलाई 'ल्याइमगनु' कता हो कता उत्तम! आखिर, हामी त 'अर्डर' का 'दास', 'डेलिभरी' का 'आस' न पर्छौं! अफ्र आधुनिक बुहारी परिनु भने त कुरा अर्कै छ। "आज त सबै जना होटलमै गएर खाऊँ न है। म माइतीलाई पैसा तिराउँछु" भन्न बेर छैन। यहाँ बुहारीलाई मात्र के दोष दिनु, घरका हरेक सदस्य 'होम डेलिभरी' को 'लत' मा परेका छन्। माइतीको त कुरै छाडौं, अब त 'बरु इन्द्रको बाउ चन्द्र' लाई नै पनि पैसा तिराउनु परेो, तर घरमा कहिले पनि रोटी नबेलियोस्, दुःख नभेलियोस्। सबैले रमाइलो गरून्, दुःख नगरून्। हाम्रो जिब्रोले नै अब 'पोषण' होइन, 'स्वाद', 'सहजता' र 'देखावटी' मात्र खोजिरहेको छ त।

विद्यार्थीलाई त फन् लामो प्रश्न होइन, 'छोटो उत्तर' र 'मल्टिपल च्वाइस' चाहिएको छ। 'ज्ञान' को 'गहिराइ' भन्दा 'जानकारी' को 'सतह' मा पौडिन हामीलाई आनन्द आउँछ। 'रटने' काम हामीलाई 'राक्षस' जस्तो लाग्छ तर 'बुझ्ने' भने तुरुन्तै मन लाग्छ। परीक्षाको अधिल्लो रात 'नेट' बाट 'गेस पेपर' र 'सोलुसन' 'डाउनलोड' गरेर, 'पास' हुने 'जुगाड' लगाउनु नै हाम्रो शिक्षाको 'परम लक्ष्य' भएको छ। कर्मचारीलाई कागज, कलमै होइन, 'कम्प्युटर' ले काम गर्ने दिन आए। 'फाइल' को 'चाड' भन्दा 'फोल्डर' को 'भण्डार' मा हराउन सजिलो छ। 'बोस' को 'गाली' खानुभन्दा 'इमेल'

को 'रिप्लाई' दिन सजिलो छ। विकसित देशमा कृषिका कठिन कार्य पनि मसिनले गर्ने दिन आइसके। मानिस त बस, 'बटन' दबाउने र 'स्क्रिन' हेर्ने 'बाहुबली' मात्र भएका छन्। माटोमा त अब कोही पनि काम नगर्ने भएपछि अवस्था कस्तो होला, कल्पना गर्नुहोस् त! एक दिन 'गहुँ' र 'धान' को 'थ्रीडी मोडल' 'डाउनलोड' गरेर, 'फ्याक्ट्री' मा 'प्रिन्ट' गरेर खाने दिन नआउला भन्न सकिएन। हुँदा हुँदा अब कुनै दिन यस्तो पनि आउला जहाँ खानेकुरा खान पनि, संसारमा खाने कुरा पर्याप्त नभएर वा खान समय लाग्ने भएर यसो गन्ध लिएका भरमा वा 'भर्चुअल' स्वाद चाखेका भरमा 'अघाउँजी' भइएला। 'सुँघेर' अघाउने, 'हेरेर' पेट भर्ने, र 'पोस्ट' गरेर 'मन' शान्त पार्ने भएपछि हाम्रो जीवन कस्तो होला त? सायद, एक दिन हामी यस्ता 'मसिन' र 'रोबोट' बन्नेछौं, जसको 'उठेको ठूलो भाग्य' त हुनेछ, तर 'सोच्ने दिमाग' र 'भावुक मन' भने हुने छैन।

यतिन्जेल यो लामो 'आत्मपुराण' अर्थात् आफ्नै पुराण सुनेर तपाईंलाई हतार भयो होला। तर, तपाईंले यो लेख 'पढ्नुभयो' होइन, बस यस्तो 'हेर्नुभयो' मात्र होला वा सायद, कसैले 'पढेको' 'अडियो' 'डाउनलोड' गरेर 'सुन्नुभयो' होला! किनकि अचेल कसैसँग 'पढ्ने' र 'सोच्ने' समय कहाँ छ र? बस, 'स्क्रोल' गर्ने, 'लाइक' गर्ने, 'शेयर' गर्ने, र 'बिर्सने'। हाम्रो दिमाग त अब अन्तै कताकता 'अपलोड' भइसक्यो, अब त हामी 'शरीर' मात्र हौं, जो 'मोबाइल चार्ज' हुँदा 'होस्ट' र 'डिस्चार्ज' हुँदा 'रिसाउँछ'। विकासको यो 'दौड' र 'डाउनलोड' को 'हैरानी' मा हामीले 'दिमाग' र 'मानवीयता' लाई त गुमायौं नै। सायद अब 'शरीर' र 'अस्तित्व' पनि 'गुमाउने' पालो आउँदै छ। तर के भन्नु, आखिर हामीलाई 'सजिलो' र 'छिटो' न चाहिएको हो।

जय होस् यो 'डिजिटल दासता' र 'डाउनलोड' को व्यस्तता। जय होस् हाम्रो यो 'फुटेको दिमाग' को सोच-जसलाई 'मसिन' ले चलाउँछ, 'नेट' ले नचाउँछ र 'इन्टरनेट' ले नै बचाउँछ (भनेर हामी भ्रममा छौं)!

लघु कथा

विचार

बचु यादव

सुमन सर, वैशाख १८ गते मे १ को दिन मनाइने अन्तर्राष्ट्रिय मजदुर दिवसमा जाने होइन! ? जनकपुरको एक विद्यालयमा कार्यरत शिक्षकद्वय सुमन ठाकुरसँग चिया खाने क्रममा उक्त जिज्ञासा राखे। सुमन सर देश अनि विश्वको राजनीति, परिवर्तनबारे त्यति चासो र अध्ययन गर्दैनथे। त्यसैले चियाको एक चुस्की लिएपछि सुमन सरले समिर सरलाई आफूले बुझेको कुरा भने, "म त मजदुर होइन, सामान्य शिक्षक मात्र हुँ। यो मजदुर दिवसले मलाई के दिन्छ? यसले मेरो तलब सुविधा बढाई दिँदैन क्यार!"

समिर सरले पनि चियाको चुस्की लिएपछि भने, "सुमन सर यो मजदुर दिवसले विचार दिन्छ। हरेक वस्तु, घटनालाई वस्तुसङ्गत ढङ्गले हेर्ने आँखा दिन्छ। विचार नै मानिसको सबैभन्दा ठूलो र सशक्त हतियार हो। यसलाई कसैले भुकाउन सक्दैन। यही विचारले हिजो आज अमेरिकालगायत विश्वमा मजदुर आन्दोलन हुँदै छ। यही आन्दोलनले मजदुरको काम गर्ने समय र घण्टा, तलबलगायत अन्य सुविधा पायो। यही विचारले भीमसेन थापालाई देशभक्त र वीर योद्धा बनायो। उनी विश्वलाई आफ्नो मुठीमा राख्नु भनेर निस्केको बेलायती साम्राज्यवादसँग लडे। उनले देशलाई जोगाए। बेलायती साम्राज्यवादलाई एसियाबाटै भगाउन खोजियो तर नेपाली विभीषण, देशद्रोहीहरूले गर्दा त्यो पूरा भएन। त्यही विचारले गंगालाललाई गंगालाल बनाए। सहिद गंगालाल श्रेष्ठ राणा शासनसँग पटककै भुकेनन्। हामीले प्रजातन्त्र पायौं। विश्व सर्वहारा वर्गका महान् गुरु कार्ल मार्क्सले संसारलाई मार्क्सवादी विचार दिनुभयो। यही विचारको हतियार प्रयोग गरेर लेनिनले १९१७ को अक्टोबर समाजवादी क्रान्ति सफल पार्नुभयो। यही विचारले रूस, चीन, क्युबा र प्रजग कोरिया अमेरिकी साम्राज्यवादलाई हाँक दिँदै छन्। शान्ति भए शान्ति, युद्ध भए युद्ध।"

फेरि समिर सरले थपे, "तपाईं आफूलाई भारी बोक्ने भरियाजस्तो मजदुर होइन म सामान्य शिक्षक मात्र हुँ भन्नुहुन्छ। तपाईं पक्कै पनि दिनभरि भारी बोकेर गुजारा गर्ने भरियाजस्तो बलको काम गर्ने शारीरिक मजदुर होइन। तपाईं हामी विद्यार्थीलाई शिक्षा, ज्ञान, विद्या, सीप बाँड्ने, सिकाउने बुद्धिको काम गर्ने बौद्धिक मजदुर हौं। त्यो सेवा दिएबापत हामीलाई विद्यालयले तलब सुविधा दिएको हो। त्यही सुविधा प्रयोग गरेर हामी बाँच्दै छौं।"

ए त्यसो पो। विचार भन्ने कुरा ठूलो रहेछ। पहिलाका मजदुरहरूले दिन रात चौबिसै घण्टा जोखिम मोलेर पशुले जस्तो काम गर्नु परेको रहेछ। ओहो! मलाई त त्यस्तो कुरा केही थाहा छैन। खालि आफ्नो लागि पढियो। परिवारको लागि मात्र काम गरियो, हिँडियो। बस त्यतिमै सीमित भएर म त दिउँसोको लाटोकोसेरोजस्तो भएँ। ल म मेरा साथीहरूलाई पनि सँगै लिएर मजदुर दिवसमा सहभागी हुन्छु। मेरो विचारको आँखा खोलिदियो। चियाको पैसा मै दिन्छु भन्दै चियाको पैसा दिएर त्यहाँबाट दुवै गए।

भक्तपुर

न्हुठेरत्न बुद्धाचार्य

चौबीस सय वर्षदेखि यो प्राचीन बस्ती ख्वपिड नामले प्रसिद्ध थियो सबैको आस्थामा थियो, हृदयमा थियो 'भक्तपुर' नगरको प्रतिस्थापना गर्ने आनन्ददेव

श्रमदानको इतिहास सिर्जना गरेर यो पुण्यभूमिमा पाँचतले मन्दिर निर्माण गर्ने मजबुत कलाकृति सांस्कृतिक सम्पदालाई सम्पूर्ण जगतमा फैलाउने भूपतीन्द्र मल्ल।

रणजित मल्लको कलाकृति प्रेम कलापूर्ण प्रसिद्ध सुनको ढोकामा भक्तिको विश्व प्रसिद्ध मयुर भ्यालमा समेटियो श्रमिक कलाकारहरूको बेजोड कला प्रदर्शन

यो सांस्कृतिक नगरका श्रमिकहरूले लिच्छविकालीन संस्कृतिलाई बचाइराखे हरेक गल्लीभित्रको रमणीय चोकहरूमा लोकगीत लोकनाच प्रदर्शन हुन्छ

विश्वका पर्यटकहरू सम्पदापूर्ण स्थानमा आगमन हुन्छ पच्चपन्न भ्याल अवलोकन गरेर मोहित हुन्छ प्रत्येक मन्दिरका टल्केका गजुरहरूभित्र प्राचीन संस्कृति भक्तिकरहन्छन्

ऐतिहासिक, सांस्कृतिक कला साधनाका स्मारकहरू यो श्रमभूमिको कुशल कालीगडहरूको परिश्रमको फल हो भादगाउँको कालो टोपी पहिरन गर्नेहरू कति फूर्तिलो देखिन्छ 'जुजु घौ' को स्वाद चख्नेहरू कति स्वस्थ जीवन बिताउँछन्

छोपिएको थियो हिजो यहाँ अँध्यारोले ल्याएको थियो जनसेवकहरूले उज्यालो यो नवयुगको आकाशमा यो सहर प्रगतिपथमा लम्किरहेछ सामाजिक परिवर्तनको जागरणतिर बढिरहेको छ

नाचगानको सहर चिनिन्छ विश्वमा एक ऐतिहासिक प्राचीन नगर भनेर सबैको मनमा भिजेको छ नौलो सिर्जना नौलो अभियानको आह्वानले गुञ्जिरहेको बस्ती श्रमिकहरूको त्याग तपस्या योगदान गरेको पवित्र भूमि हो भक्तपुर।

काम गर्नेलाई एकै बुँदा काफी

माया

ए सरकार ! आफ्नै सांसदहरू धर्नामा किन ? हिजो हुन्थ्यो यस्तो आज दोहोरियो किन ? नयाँ नयाँ भन्थ्यौ पुरानो चाला किन ? एक सय बुँदाको वाचापत्र एकसय बुँदाको कार्यसूची चाहिँन्छ किन ? काम गर्नेलाई

विद्युत्तीकरण एक बुँदा काफी किन छैन ? विदेशीलाई दिइएको नदीनाला फिर्ता लिन्छौ भन्न किन सक्दैनौ ? नयाँ पनि भन्ने निरन्तरताको विच्छेद होइन भन्छौ किन ? जनताको सरलतामा फाइदा लुट्छौ किन ?

दुई दिन बिदा

आर.के. विद्रोही

भोकै पेटले सपना बोके, आशा राखे शिक्षामाथि, आफ्नै छाक काटेर पनि भविष्य खोजे नानीमाथि। समयले साथ नदिँदा, अर्थतन्त्रले थिच्दा गाह्रै, दुई दिन बिदाको निर्णयले अभिभावकलाई बढायो पीडा साह्रै। दुई दिनको स्कूल बिदा, बाल मन भयो अलमल, मोबाइल, टीभीको छायामा हराउँदै छ उज्यालो पल। पढाइ घट्टै, समय टट्टै, भविष्य हुन्छ अनिश्चित, लामो कक्षाले थाक्छ मन, सपना बन्छ अलिकति क्षणिक। अभिभावकको एउटै चाहना, सुनियोस् तिनको आवाज,

छलफल, समझदारीसँग बनोस् नीतिको नयाँ समाज। बालमैत्री शिक्षा फुलोस्, मन, मस्तिष्क होस् सबल, भोलिको देश उज्यालो बनाउन आजको निर्णय होस् सफल। भोकै पेटले सपना सिच्ने, शिक्षामा आशा बोकेका बुबाआमा, तर नीतिको हतारो चालले फन् बढायो चिन्ताको छाया। दुई दिनको लामो बिदाले पढाइ टाढा, कुलत नजिक, बाल मन, भविष्य र सपना अल्भिन्छ अनिश्चित दिशा अनिश्चित। हाम्रो चाहना सरल छ; सुनियोस् अभिभावकको आवाज, बालमैत्री शिक्षा बनोस्, उज्यालो होस् भोलिको आज।

कविता

प्रण

साहिँला

प्रण गरौं हामी सबैले हातमा हात मिलाई देशभक्ति भावनाले बढौं एक भई। नयाँ पुस्ताको जोसै नयाँ युवा शक्तिको यो प्रण सिकने सिकाउने मौका गरौं भरपूर प्रयोग।

सभ्य र शालीन स्वभाव देखाउनै पर्छ अब दम्भ र अहम् होइन मिलनसार भएर। देशको सार्वभौमिकता रक्षा गर्ने जिम्मेवार सचेत युवा भइकन लाग्नुपर्छ भनी प्रण। सोच्ने हुन्न विनाशी मन त्याग्नैपर्छ हे जन विध्वंशले त नासै गर्छ अरूको के बिग्रन्छ ?

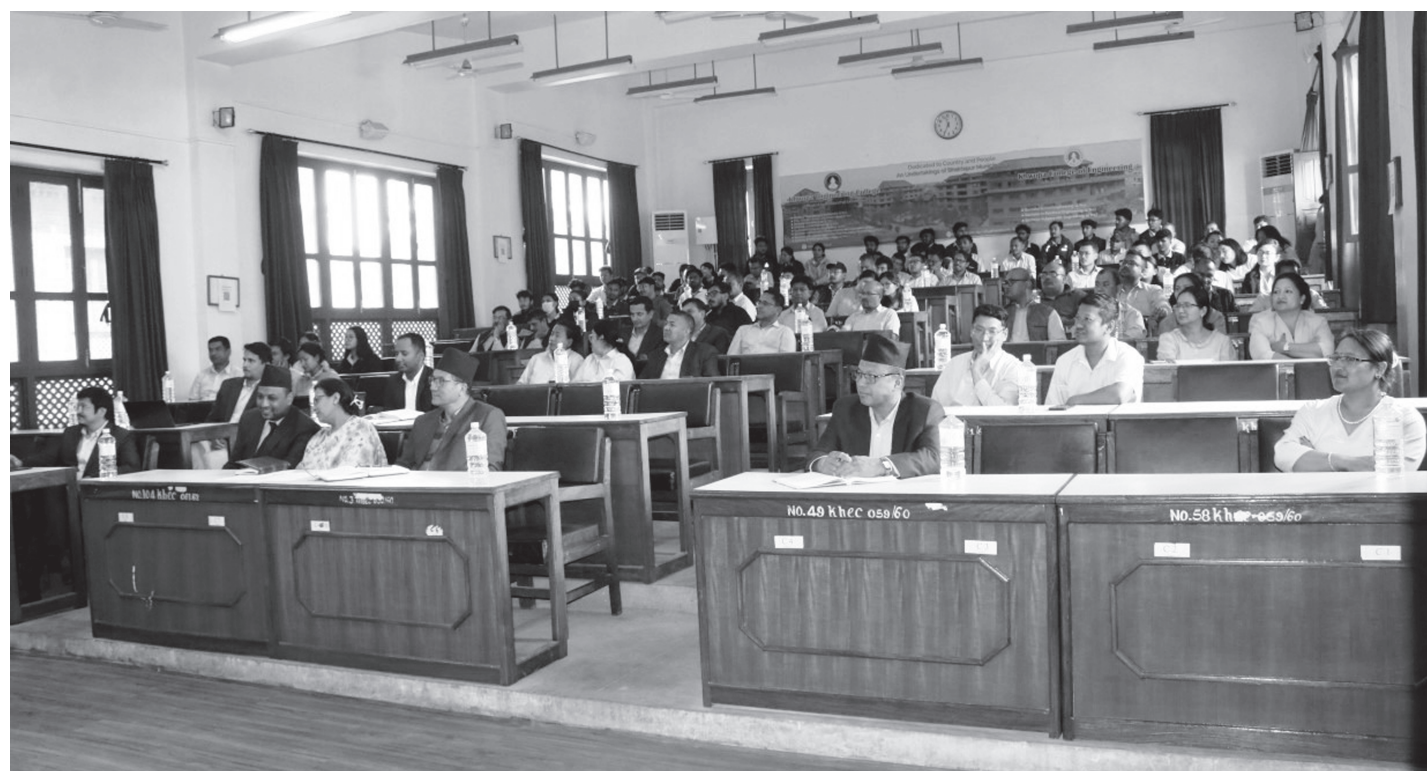
जसको हातमा तरवार उसको दरवार गर्नुहुन्न देशभक्तले भुलेर नि अरूको भर।

स्वदेशमै रोजगारीको बन्दोबस्त गर्ने हो आफ्नै खुट्टामा उभिएर देखाउने बेला हो।

अडानको राजनीति

सत्य सुवाल

कसैलाई तपाईंको अनुहार देखासाथ असहजता हुन्छ, कसैलाई त्यही अनुहारमा आत्मीयता भेटिन्छ, यो भिन्नता तपाईंमा होइन, हेर्ने दृष्टिमा हुन्छ। ठीक त्यस्तै, वर्तमान राजनीतिमा, कसैका लागि कुनै शक्ति आशा हो, अर्काका लागि त्यही निराशा। एउटै कदम कसैलाई दूरदर्शिता लाग्छ, अर्कालाई स्वार्थको खेल। हार र जित यहाँ सत्यको अन्तिम फैसला होइन, यो त समय, सन्दर्भ र जनधारणाको अस्थायी प्रतिबिम्ब मात्र हो। भीडले उठाएको हातले सिंहासन बनाउँछ, तर विचारले मात्र इतिहास बनाउँछ। आजको विजेता भोलिको प्रश्न बन्न सक्छ, आजको पराजित भोलिको उत्तर। किनकि लोकप्रियता क्षणिक हुन्छ, तर सिद्धान्त समयभन्दा लामो बाँच्छ। त्यसैले, हामीलाई भीडसँग बगनु छैन, हामीलाई क्षणिक जितको लोभमा भुक्नु छैन। हामी उभिन छु त्यही ठाउँमा, जहाँ सत्य एकैले भए पनि अडिग रहन्छ, जहाँ विचार थोरै भए पनि भुक्दैन। किनकि अन्ततः, भीडले दिएको जित क्षणिक हुन्छ, तर सत्यका लागि अडिएको हार पनि इतिहासको सबैभन्दा ठूलो विजय बन्न सक्छ।

भक्तपुर नगरपालिकाका प्रमुख सुनिल प्रजापतिको आतिथ्यमा ख्वप इन्जिनियरिङ कलेज र ख्वप कलेज अफ इन्जिनियरिङको संयुक्त आयोजनामा शुक्रबार २०७२ सालमा गएको विनाशकारी भूकम्पको स्मरणमा भएको प्रवचन कार्यक्रम। तस्विर : मजदुर दैनिक

क्रमभङ्ग परिवर्तनको निम्ति हुनु आवश्यक

काठमाडौं, ११ वैशाख । क्रमभङ्ग गरेर नाक फुलाउने एक नेता हुन् पुष्पकमल दाहाल । तात्तातो बोल्ने, तालि पिताएर आनन्द लिने उनी आफ्नै तात्तातो भाषणले थला पर्ने र ऐस आरामको लागि कुनै रेष्टुराँमा पसेर थकाइ मार्ने उनको विगतको रीति थियो । यस्तो पाइलालाई उनी चमत्कार भन्थे, कार्य कुशलताको क्षमता भन्थे । छिन्नछिन्नमा बोली फेरेर माफी माग्दै हिँड्ने उनको रीति कतिलाई जाती हुन्थ्यो होला त कतिलाई फुस्रो भाषण लाग्थ्यो होला । यसरी नै अहिलेको बालेन्द्र नेतृत्वको सरकारले पनि क्रमभङ्ग गर्दै पाइला चाल्ने यात्राको आरम्भ गर्थ्यो ।

संसद् आह्वानको २४ घण्टामै अधिवेशनको स्थगित समाचार सुन्दा कसलाई पो मज्जा लाग्ला ? विज्ञ सांसदहरू भएको धक्का लगाउने कुन नेताको कमान्डमा संसद् अधिवेशनको आह्वान भयो र कुन नेताको दबाबमा स्थगित गरियो ? संसद् आह्वानको मसी

नसुकै संसद् स्थगितको आह्वान कसको बुद्धिले भयो ? त्यो आह्वान किन पचिएन ? संसद् आह्वानको मसी नसुकै संसद् स्थगित गर्ने काम कुन नेताको कारण भयो ? मन्त्रीहरूमा दिव्यदृष्टि खोइ ? बजेट अधिवेशनको तयारी नपुगेको खबर प्रधानमन्त्रीको कानमा पुगेन कि ! कि पुगेर पनि ध्यानकेन्द्रित भएन ? संसद् अधिवेशन आह्वानको एक दिन नबित्दै स्थगित भएको सरकारको निर्णय सायद यो पहिलो हो । संसद् अधिवेशन स्थगित गरेर क्रमभङ्ग गर्ने मन्त्रपरिषद्का मन्त्रीहरू विचारेर निर्णय गर्दैनन् कि क्या हो ? के सरकार चलाउनु भनेको केटाकेटी खेलाउनु हो ? केटाकेटी पारामा सरकार चलाउनु हो ? सरकारको क्रमभङ्ग यो पहिलो पटक अवश्य होइन । युवाहरूको यो सरकारले यो भन्दा अधि पनि क्रमभङ्ग गर्ने निर्णय गरेर 'बहादुरीपूर्ण' काम गरेको कसलाई थाहा छैन र ! देशको नेतृत्व गर्नु भनेको

चुपचाप घण्टीमा छाप' हाल भनेर खोकेजस्तै होइन नि ! एक दिन नबित्दै संसद् अधिवेशन स्थगितको खबरले राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेललाई के नमज्जाको अनुभूति हुँदैन र ! राष्ट्रपति पौडेललाई के भन्नु । सरकारको निर्णय पालना गर्नु उनको दायित्व नै भयो । सरकारको यो निर्णयले जनतामात्र होइन सांसदहरू पनि तीनछक्क परे । कतिले कस्तो सरकार भनी टिप्पणी गरे । टिप्पणीमाथि टिप्पणी गर्दै कतिले सरकारको खेदो खने । धिक्कार ! प्रधानमन्त्री भन्दै काने खुसी गर्ने सांसदहरूको कमी छैन । संसद् आह्वान गर्नु गलत होइन । तर, सरकारले विचारेर निर्णय नगर्दा सरकार हतारमा निर्णय गर्न कम्मर कसेको थाहा भयो । कामको निम्ति कम्मर कस्तु अन्यथा होइन । कम्मर कसेर धोती फुस्केको पो नमज्जा ! सरकारको हतारमा गर्ने निर्णयले देशमा

गलत सन्देश प्रवाह भएको छ । गलत सन्देशले राम्रो काम कसरी हुन्छ ? क्रमभङ्ग देश र जनताको हितमा भए कसैले डाहा गर्नु मनासिब होइन । परिवर्तनको निम्ति गरिएको भए कसैले दिमाग तताउनुपर्ने होइन । त्यो टाउको दुखाइको विषय पनि होइन । प्रधानमन्त्री र मन्त्रीहरूले दिमागलाई तताएर सतही निर्णय गर्ने होइन । बरु ठण्डा पारेर सही निर्णय गर्न मन्त्रीहरू कम्मर कसेर लागे जाती हुनेछ । सरकारले बेलैमा बुद्धि पुऱ्याओस् । बुद्धि पुऱ्याएर देश र जनताको भलो हुने काम गरौंस् । क्रमभङ्ग गर्ने नाउँमा धोती खुस्के काम नहोस् । पाँच वर्षको समय अर्वाधि छ । हतारमा काम गरेर पछुताउन नपरोस् । दौडुदा चिप्लिएर लड्यो भने देशकै दुर्गति हुन्छ । लड्दै घाइते हुँदै अधि बढ्यो भने गन्तव्यमा कसरी पुग्छ ? गन्तव्यविनाको यात्रा कसरी सफल हुन्छ ?

यातायात सेवा कार्यालय सञ्चालनमा

आएसँगै पूर्वी कैलालीका नागरिकलाई सहज

घोडाघोडी (कैलाली), ११ वैशाख । सुदूरपश्चिम प्रदेशका मुख्यमन्त्री कमलबहादुर शाहले कैलालीको लम्कीचुहा-४ बलियामा यातायात व्यवस्था सेवा कार्यालयको उद्घाटन गर्नुभएको छ । शुक्रबार एक कार्यक्रमकाबिच उहाँले सेवा कार्यालयको उद्घाटन गर्नुभएको हो ।

पूर्वी कैलालीका नागरिकलाई आवागमनमा सहजता हुने विश्वास लिइएको छ । जिल्लाको पूर्ववर्ती क्षेत्रका जनतालाई सेवा उपलब्ध गराउनका निम्ति बलियामा सेवा कार्यालय स्थापना गरिएको हो ।

उद्घाटन समारोहमा मुख्यमन्त्री शाहले जनतालाई सेवा प्रवाह गर्नका निम्ति प्रदेश सरकार कटिबद्ध भएर लागि रहेको बताउनुभयो । उहाँले यातायात व्यवस्था सेवा कार्यालयको स्थापनासँगै यस क्षेत्रका जनताले राहतको अनुभूति गर्ने विश्वास व्यक्त गर्नुभयो ।

मुख्यमन्त्री शाहले भन्नुभयो, "जनप्रतिनिधिरूले जनताले दिएको जनमतको सम्मान गर्दै जनताप्रति उत्तरदायी र जवाफदेही हुनुपर्छ । मुलुकको विकासका लागि तीनै तहका सरकारबिच समन्वय, सहकार्य र

सहअस्तित्व हुनुपर्छ ।" यस क्षेत्रको विकासका लागि चालु आर्थिक वर्षमा प्रदेश सरकारले रु. एक अर्ब बराबरको बहवर्षीय ठेक्का स्रोत सुनिश्चित गरेको मुख्यमन्त्री शाहले जानकारी दिनुभयो । लम्कीचुहा प्रादेशिक अस्पतालका लागि चालु आवमा प्रदेश सरकारले रु. चार करोड ५० लाख बजेट विनियोजन गरेको जानकारी दिँदै उहाँले यस वर्ष सञ्चालनमा आउन नसके रकम 'फ्रिज' भएर जाने बताउनुभयो ।

लम्कीचुहा प्रादेशिक अस्पताल सञ्चालनका लागि आवश्यक परे कानुनसम्मत रूपमा लचकता अपनाउन प्रदेश सरकार तयार रहेको मुख्यमन्त्री शाहले बताउनुभयो । यस क्षेत्रका नागरिकलाई सहज स्वास्थ्य सेवा उपलब्ध गराउने उद्देश्यले आफू निरन्तर प्रयासरत रहेको भन्दै उहाँले सोहीअनुरूप कानुनी दायराभित्र रही आवश्यक लचकता अपनाइने धारणा राख्नुभयो ।

टीकापुरमा प्रस्तावित टीकापुर विज्ञान तथा प्राविधिक विश्वविद्यालय निर्माणका लागि सबै पक्षबिच सहकार्य र समन्वय आवश्यक पर्नेमा जोड दिँदै मुख्यमन्त्री शाहले आधुनिक प्रविधिको

युगमा विश्व बजारसँग प्रतिस्पर्धा गर्न सक्षम जनशक्ति उत्पादन गर्नुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो । उक्त विश्वविद्यालयले क्षेत्रीय पहिचान स्थापित गर्न महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्ने उहाँले विश्वास व्यक्त गर्नुभयो ।

सेवा कार्यालय स्थापनासँगै लम्कीचुहा नगरपालिका, मोहन्याल गाउँपालिका, जानकी गाउँपालिका, टीकापुर नगरपालिका, जोशीपुर गाउँपालिका, बर्दगोरिया

नयाँ...

"दुर्भाग्यवश उनीहरूले प्यालेस्टिनी जनताले भोगिरहेको अवस्थालाई परिवर्तन गर्न सकेका छैनन् । उनीहरू प्यालेस्टिनी जनताको रक्षा गर्न असमर्थ छन्," उहाँले दुखेसो पोख्नुभयो ।

यद्यपि उहाँले यो पनि स्वीकार गर्नुभयो कि "उनीहरू (प्यालेस्टिनी) लाई काम गर्न धेरै स्वतन्त्रता छैन ।"

मरवान बरघोटीको भविष्य अज्ञात छ । गाजा युद्ध सुरु भएदेखि इजरायलले उहाँलाई कुनै पनि कैदी आदानप्रदानमा रिहा गर्न अस्वीकार गरेको छ ।

"उहाँ वर्तमान इजरायली

गाउँपालिकालगायत क्षेत्रका जनतालाई सहजता हुनेछ ।

कार्यालय व्यवस्थापनका लागि स्थानीय भूप्रे रावतले पाँच वर्षका लागि आफ्नो घर निःशुल्क उपलब्ध गराउनुभएको छ । लम्कीचुहा नगरपालिका-४ का वडाध्यक्ष ताराप्रसाद अधिकारीको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रमको सञ्चालन वडा नं ३ का वडाध्यक्ष लवबहादुर शाहले गर्नुभएको थियो । रासस

सरकारको वर्तमान महत्वाकाङ्क्षाका लागि राजनीतिक खतरा हुनुहुन्छ," अरबले भन्नुभयो ।

तर अरब र उनको परिवारले आफ्ना बुबालाई कहिल्यै रिहा नगर्न सक्ने कुनै पनि विचारलाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्नुहुन्छ । यो 'हामीले सोचेको विकल्प होइन' ।

"उहाँ मेरो र समस्त प्यालेस्टिनीको नायक हुनुहुन्छ । उहाँ पक्कै पनि मेरो देशको 'नमुना व्यक्ति' हुनुहुन्छ । एक प्यालेस्टिनीको रूपमा उहाँले मलाई आशा दिनुहुन्छ र म कुनै पनि तरिकामा उनको दृष्टिकोणलाई समर्थन गर्न चाहन्छु ।"

कैलालीमा सन्देशमूलक कार्यक्रम

कैलाली, ११ वैशाख । नेपाल मजदुर किसान पार्टी कैलालीको आयोजनामा मतदातालाई धन्यवाद, केन्द्रीय समितिको बैठकको सन्देश कार्यक्रम शुक्रबार जानकी गाउँपालिका-४ कञ्चनपुरमा सम्पन्न भयो ।

कार्यक्रममा पार्टीका केन्द्रीय सदस्य खगेन्द्रबहादुर शाहिले मादल चिह्नमा मतदान गर्ने सम्पूर्ण मतदातालाई

धन्यवाद व्यक्त गर्नुभयो । देश र जनताको निःस्वार्थपूर्वक सेवाबाहेक नेमकिपाको स्वार्थ नभएको स्पष्ट पार्दै उहाँले कामदार जनताको हित हुने समाजवादी व्यवस्था स्थापनाको लागि नेमकिपा सङ्घर्षरत रहेको बताउनुभयो । कार्यक्रममा रमेशकुमार रावल, गगनबहादुर थापा मगर, सुनिता भण्डारालगायतले बोल्नुभएको थियो ।

पूर्वमन्त्री विक्रम पाण्डे पक्राउ

काठमाडौं, ११ वैशाख (रातोपाटी) । प्रहरीले पूर्वमन्त्री विक्रम पाण्डेलाई पक्राउ गरेको छ । सरकारी बोलपत्रको वेबसाइटमा पहुँच राखेर ठेक्का आफ्नो कम्पनीलाई पारेको कसुरमा उनलाई पक्राउ गरिएको हो ।

पाण्डेलाई काठमाडौंबाट पक्राउ गरिएको सीआईबीका एआईजी डा. मनोज

केसिले पुष्टि गर्नुभयो । पाण्डे कालिका कन्स्ट्रक्सनका सञ्चालक हुन् । राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी (राप्रपा) का नेता पाण्डेविरुद्ध सिक्टा सिंचाइ आयोजनामा भ्रष्टाचार गरेको कसुरमा अख्तियारले २०७५ मा मुद्दा दायर गरेको थियो । २०७९ मा उनी सहरी विकास मन्त्री भएका थिए ।

सुकुमवासी बस्ती खाली गर्ने विषयविरुद्ध रिट दायर

काठमाडौं, ११ वैशाख । काठमाडौंका विभिन्न नदी किनारा र सार्वजनिक स्थानमा बनाइएका बस्ती खाली गर्न लागिएको विषयविरुद्ध सर्वोच्च अदालतमा रिट निवेदन दायर गरिएको छ । गोपाल रतनपहलीसहित ११ जनाले सुकुमवासीलाई बस्ती खाली गर्न लगाइएको विषयविरुद्ध रिट निवेदन दायर गर्नुभएको सर्वोच्च अदालतका प्रवक्ता अर्जुनप्रसाद कोइरालाले जानकारी दिनुभयो ।

काठमाडौंका नदी किनाराका

सुकुमवासी बस्ती आज बेलुका ७:०० बजेसम्ममा खाली गर्न जिल्ला प्रशासन कार्यालय र काठमाडौं महानगरपालिकाले सूचना जारी गरिसकेका छन् । रिट निवेदनमा काठमाडौं उपत्यका तथा देशभरिका नदी किनार वा जुनसुकै स्थानका सुकुमवासी बस्तीका भूमिहीन परिवारको पहिचान, प्रमाणीकरण र वैकल्पिक व्यवस्था नगरी कुनै पनि परिवारलाई हटाउने, उठाउने, विस्थापित गर्ने वा कुनै पनि किसिमको जबरजस्ती कारबाही नगर्नु/नगराउनु भनिएको छ । रासस

मानसिक स्वास्थ्यप्रति सचेत बनाौं

मानसिक समस्याका लक्षण:

• निराशा हुनु,

• तनाव तथा चिन्ता महशुस हुनु,

• बेलाबेलामा डर लाग्नु,

• विनाकारण पसिना आउनु,

• गहिरो निद्रा नपर्नु,

मानसिक समस्या निदानको लागि:

• नियमित व्यायाम गर्नु,

• आफ्ना भावना खुल्लारूपमा व्यक्त गर्नु,

• परिवार र साथीहरूसँग समय बिताउनु,

• योग, ध्यान वा मनपर्ने गतिविधिमा संलग्न होउनु,

आवश्यक परेमा चिकित्सकसँग परामर्श गर्नु

नेपाल सरकार
विज्ञान बोर्ड